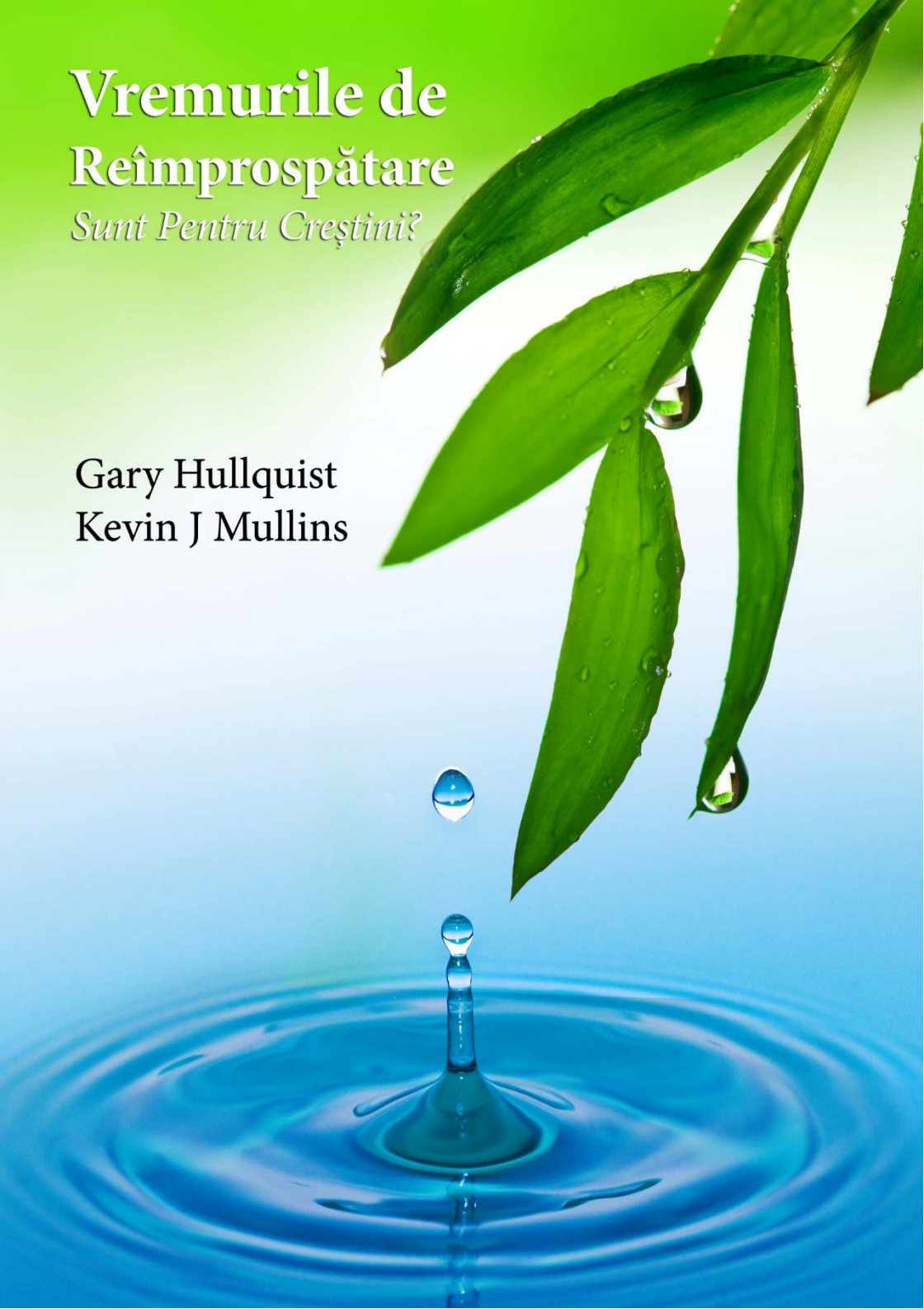

Vremurile de Reîmprospătare

Sunt Pentru Creștini?

Gary Hullquist
Kevin J Mullins

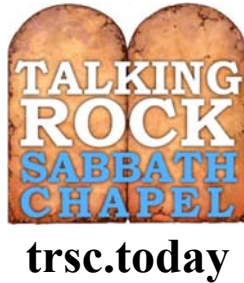

Vremurile de Reîmprospătare

Sunt Pentru Creștini?

Gary Hullquist
Kevin J. Mullins

Imprimat de

Mai 2020

Rezumat abstract

*Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ²„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: 'Iată sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele: ³Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea este **Sabatul**, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare în timpul ei: este **Sabatul Domnului** în toate locuințele voastre.*
" Levitic 23:1-3

Unii numesc sâmbăta Sabatul evreiesc, dar a fost binecuvântat și sfințit la creație și este pentru toți oamenii (Gen 2:1-3). Ar trebui să-l păstrăm? Dacă Dumnezeu spune că este Sabatul Său și l-a binecuvântat, atunci vreau acea binecuvântare și vreau să fiu în armonie cu El și cu timpul Său. Știm că această sărbătoare săptămânală va fi ținută pe noul pământ, căci Isaia ne spune că de la o lună nouă la alta și de la un Sabat la altul orice faptură va veni înaintea Domnului pentru a-L preaslăvi (Isaia 66:23).

Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremile lor hotărâte. ⁵În luna întâi, în a paisprezecea zi a lunii, între cele două seri, vor fi **Paștele Domnului**. ⁶Și în a cincisprezecea zi a lunii acesteia, va fi **Sărbătoarea Azimilor** în cinstea Domnului; șapte zile să mâncați azimi. ⁷În ziua întâi, să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă. ⁸Șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a șaptea să fie o adunare sfântă: atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă.." Levitic 23:4-8

Prima convocare anuală sfântă dată Israelului a coincis cu eliberarea lor din Egipt la plaga a-10^a. Mielul Paștelui l-a prefigurat pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, adevăratul sacrificiu și, astfel, nevoia de alte sacrificii sau oferte a încetat. Continuăm să ne amintim de sacrificiul lui Hristos cu noul simbol al sucului de struguri nefermentat și pâinea originală nedospită, ambele simboluri a vieții fără păcat — dar nici un miel prăjit—"Pentru că până și Hristos pasteles nostru este sacrificat pentru noi" 1 Corinteni 5:7. Și în timp ce Paștele a avut loc în vechime doar o dată pe an, mulți sărbătorec astăzi Cina Domnului mai frecvent, dar nu ar trebui să fie inacceptabil să-l respectăm cel puțin la timpul stabilit inițial. În vechime, Iehova era venerat cu cel puțin sacrificii de dimineața și seara. Astăzi, acestea sunt înlocuite cu închinarea de dimineață și seara – cel puțin ar trebui să fie. Trebuie să păstrăm aceste momente ca întâlniri sacre dimineața și seara? Pierdem o binecuvântare importantă dacă nu o facem..

Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ¹⁰„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: 'Când veți intra în țara pe care v-o dau și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pângă a secerișului vostru. ¹¹El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit: preotul să-l legene într-o parte și într-alta, a doua zi după Sabat.

...De a doua zi după Sabat, din ziua când veți aduce snopul ca să fie legănat într-o parte și într-alta, să numărați șapte săptămâni întregi. ¹⁶ Să numărați cincizeci de zile, până în ziua care vine după al șaptelea Sabat, și atunci să aduceți Domnului un nou dar de mâncare,” Levitic 23:9-11,15,16

Iisus a înviat din mormânt în ziua Primelor roade: „Dar acum Hristos a înviat din morți și a devenit primul rod al celor care au dormit ... Căci așa cum în Adam mor toți, tot așa în Hristos toți vor fi înviați. Dar fiecare om în ordinea lui: Hristos cel dintâi; după aceea cei care sunt ai lui Hristos la venirea Lui ”1 Corinteni 15: 20,23. După învierea Sa, El a petrecut 40 de zile pregătindu-și ucenicii pentru timpul „nu mai multe zile de aici”, când vor fi „înzestrați cu putere de sus” Fapte 1: 5; Luca 24:49. Zece zile mai târziu, în ziua Cincizecimii (a 50-a zi), Petru a recunoscut că profeția se împlinise și l-a citat pe profetul Ioel: „Se va întâmpla în zilele din urmă, spune Dumnezeu, voi vărsa Duhul meu asupra tuturor oamenilor ... și El va face să vină pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie ”Fapte 2:17; Ioel 2: 28,23. Astăzi, așteptăm cu nerăbdare o împlinire finală a experienței de Rusalii la ploaia târzie. Va fi de fapt în momentul Rusaliilor anuale? Nu pot spune cu siguranță, dar ar putea fi. Nu aș vrea să-o ratez.

Acest tipar de evenimente importante din istoria mântuirii care au avut loc exact în aceste importante zile de sărbătoare de primăvară au fost recunoscute de mulți creștini, reformatori și numeroși comentatori biblici. Atenția s-a concentrat apoi asupra următoarelor sărbători, cele care au avut loc toate în a șaptea lună evreiască, festivalurile de toamnă ale trompetelor, ziua ispășirii și tabernacolele.

Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ²⁴ „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă. ²⁵ Atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc’ ” Levitic 23:23-25

Trâmbițele au fost recunoscute ca un potențial vestitor al celei de-a doua veniri a lui Hristos, care avea să coboare din cer „cu trompeta lui Dumnezeu” 1Tes 4:16. În mod tradițional, a fost numit de idiomul, „ziua în care nimeni nu știe”, deoarece respectarea sa este calculată de Luna Nouă și toți trebuiau să vegheze la apariția sa. Ne amintim cuvintele lui Isus: „Vegheați, așadar, că nu știți nici ziua, nici ceasul în care vine Fiul Omului [Isus însuși]” Matei 25:13.

Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ²⁷ „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi Ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți suflețele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. ²⁸ Să nu faceți nicio lucrare în ziua

aceea, căci este Ziua Ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului vostru” Levitic 23:26-28

Zece zile mai târziu, Ziua Ispășirii a marcat judecata finală când marele preot intră în Locul Preasfânt al sanctuarului pentru a-l curăța de păcatele acumulate acolo pe tot parcursul anului. Când iese la sfârșitul zilei, nu numai că sanctuarul este curățat, ci și oamenii sunt curățați „pentru ca tu să fii curat de toate păcatele tale înaintea Domnului” Levitic 16:30.

Când Isus, Marele nostru Preot, Avocatul nostru cu Tatăl (1 Ioan 2: 1), își termină lucrarea de mijlocire în sanctuarul ceresc unde se află acum (Evrei 8: 1,2), El va face o declarație solemnă: „Cel care este nedrept, să fie încă nedrept ”și„ cine este drept, să fie drept încă ”Apocalipsa 22:11. Cei care vor să fie curățați vor fi toți curați, iar cei care nu voiesc, vor rămâne așa cum sunt. Următorul verset continuă: „Și iată, vin repede; iar răsplata mea este cu mine ... ”Ca regele din parabola lui Isus consemnată în Matei 22, care a trimis la toți invitații la cina de nuntă a fiului său veșminte de nuntă și apoi,, a venit să vadă oaspeții [și] a văzut acolo un bărbat care nu era îmbrăcat cu un veșmânt de nuntă ”, așa că Isus, Regele regilor și Domnul domnilor, trebuie să-i examineze pe cei invitați la cina de nunta a Mielului când mireasa,, s-a pregătit ”Apocalipsa 19: 7 . Și el va efectua o inspecție, va face un diagnostic final, înainte de Ziua de ispășire finală. Scriind în limbajul Zilei Ispășirii, Daniel ne spune că, după „2300 de seri și dimineți, atunci sanctuarul va fi curățit” Daniel 8:14.

Recunoscând că profeția din Daniel 9 de 70 săptămâni a fost dată pentru ca Daniel să poată înțelege viziunea lui Daniel 8 și că o zi din profeția biblică este egală cu un an întreg (Numeri 14:34; Ezechiel 4: 6), un potop de studenți ai Bibliei începând cu Reformația și sfârșitul anilor 1700 au început să-și dea seama că data decretului regelui persan de „restaurare și zidire a Ierusalimului până la Mesia” (Daniel 9: 24,25) a fost făcută în 457 î.Hr. (vezi, Ezra 7: 11-26) și, prin urmare, a fost punctul de plecare al profeției de 70 de săptămâni, dar și a celor 2300 de seri și dimineți (zile / ani), ajungând astfel la mijlocul anilor 1800 ca timp de curățare. Un interes intens în determinarea celei de-a 10-a zile a lunii a 7-a (Ziua Ispășirii) a izbucnit la scară globală în ceea ce a devenit cunoscut sub numele de Marea Trezire a Adventului. Predicatorii din Anglia, Italia, Scandinavia, America, au sunat din trompetă timp de un deceniu anunțând că se apropia ziua judecății...

Desigur, Ziua Ispășirii nu este încă încheiată. Isus încă așteaptă ca deciziile finale să fie luate de toată lumea de pe planeta Pământ. Își va da jos hainele de Mare Preot și va îmbrăca hainele Sale împărătești într-o Zi de ispășire anuală? Ar putea fi. Nu m-ar mira acet lucru...

*Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ³⁴ „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi **Sărbătoarea Corturilor** în cinstea Domnului, timp de șapte zile*

... În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge roadele țării, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă și a opta să fie tot o zi de odihnă. ⁴⁰ În ziua întâi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de râu și să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, șapte zile. ⁴¹ În fiecare an să prăznuiți sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri. În luna a șaptea s-o prăznuiți.” Levitic 23:33,34,39-42

Dar dintre toate festivalurile, **Sărbătoarea Corturilor** este cea la care acord mai multă atenție. Este singura care încă nu a început să fie îndeplinită și ultima de pe listă. Aștept cu nerăbdare ziua când „cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și El va locui cu ei și ei vor fi poporul Său, iar Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor” Apocalipsa 21: 3. Aceste vremuri stabilite toate se referă la un aspect important al Tatălui și Fiului în lucrarea lor de a ne mântui. Doar ei ne salvează. Chiar și „păstrarea” Sabatului în fiecare săptămână nu ne „salvează”.

Există oameni care sunt cuprinși de o mulțime de detalii neplăcute și dezbateri nefârșite despre cum să calculăm calendarul și toate acestea. Putem face astfel de eforturi o povară dacă nu suntem atenți. Dar pentru mine cea mai mare binecuvântare în privința acestor sfinte adunări este adunarea împreună, pentru părtășie, studiu, împărtășire și încurajare reciprocă în timp ce primiți un dar special al Duhului lui Hristos. De ce să ai o singură tabără pe an când poți avea trei?

Festivalurile de primăvară se concentrează pe jertfa Tatălui, moartea și învierea Fiului Său, care prezintă Cina Domnului cu pâine nedospită și suc de struguri nefermentat și rânduiala spălării picioarelor (Ioan 13: 1-17) - toate simboluri ale victoriei sale asupra păcatului. În timp ce cele din toamnă subliniază mijlocirea curățitoare a lui Hristos în Locul Preasfânt, promisiunea ploii târzii și întoarcerea Lui de a secera acest pământ în gloria Tatălui Său, cel puțin de două ori pe an, cu șase luni distanță, este într-adevăr un frumos aranjament.

Sunt necesare sărbătorile să le ținem astăzi?

Răspunsul la această întrebare depinde de modul în care răspundem la o serie de alte întrebări:

1. Sunt necesare Statutele pentru a ne păstra astăzi?.....	7
2. Ce sunt incluse în statut?.....	12
3. Sărbătorile conțin principii morale?.....	14
4. Trebuie să păstrăm statutele pentru a fi salvate?.....	15
5. De ce păstrăm unele dintre legi, dar nu toate?.....	15
6. Sărbătorile fac parte din sistemul sacrificial?.....	17
7. Sabatul zilei a șaptea este un statut sau o sărbătoare?	17
8. Câte sabbate sunt?.....	18
9. Ce este binecuvântarea Sabatului?	19
10. De ce să ținem sabbatul săptămânal, dar nu și pe ceilalți?.....	24
11. A făcut Dumnezeu să înceteze sărbătorile?	29
12. Câte legi există?.....	31
13. Au fost abolite legi la cruce?.....	35
14. Sunt umbrele Feasts care se încheie cu antitipul?.....	45
15. Ar trebui creștinii să țină sărbătorile astăzi?	48
16. Vom păstra sărbători în cer sau pe noul pământ?.....	53

1. Sunt necesare Festivalurile pentru a le păstra astăzi?

Același profet la care apelăm în fiecare predică despre administrare și zeciuială a scris și aceste cuvinte de la Iehova:

*“Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb **rânduieii și porunci** pentru tot Israelul!⁵ Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”*
Maleahi 4:4,5

Amintiți-vă ziua Sabatului pentru a o păstra sfântă. Încă un lucru de reținut. Moise nu a poruncit lui Israel să o păstreze, Domnul a făcut-o. Și astfel ne amintim Sabbatul în fiecare a șaptea zi așa cum l-a instruit Dumnezeu pe Moise (nu numai în Exodul 20: 8-11, ci în 16:26; 31:15; 35: 2; Leviticul 23: 3; Deuteronomul 5:14; și Ezechiel 46: 1).

Acum trăim „înaintea zilei mari și înfricoșătoare a Domnului”. Ioan Botezătorul era „Ilie [Ilie] care urma să vină” Matei 11:14. Dar ziua lui nu a fost ziua cea mare și îngrozitoare a Domnului. Nu trebuie să ne amintim încă legea lui Moise, statutele și hotărârile? Ar părea așa.

Rânduilele, preceptele și ordonanțele sunt principii neîncetate ale planului lui Dumnezeu pentru viață și, prin urmare, sunt încă o parte importantă a legii lui Iehova și a adevărului Său de astăzi. Asta i-ar face să prezinte adevărul ca parte din legământul lui Dumnezeu cu poporul Său.

Legământul pe care Dumnezeu l-a propus să-l facă cu Israel a fost susținut de promisiunea Sa de a-i purta și a-i ajuta. Israel a întors acest lucru și i-a promis lui Dumnezeu că va face toate aceste lucruri în puterea lor. Cu toate acestea, făgăduința veșnică a legământului lui Dumnezeu a fost întotdeauna „te voi binecuvânta” și, după cum a repetat mai târziu, „îmi voi pune spiritul în tine și **te voi face să umbli în legile Mele și vei păzi judecățile Mele și le vei face**”. Ezechiel 36:27.

Următoarea întrebare este: „Adunările anuale, „sărbătorile Domnului” sunt incluse în **“legile Mele?”**

Isus a spus o parabolă despre o sărbătoare, o cină grozavă, care a fost oferită multora, dar ignorată din mai multe motive interesante:

*Ci, când **dai o masă**, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. ... Și Isus i-a răspuns: „Un om a dat **o cină mare și a poftit pe mulți**.¹⁷ La **ceasul cinei**, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: ‘Veniți, căci iată că toate sunt gata’.¹⁸ Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se dezvinovățească. Cel dintâi i-a zis: ‘Am cumpărat **un ogor și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți**’.¹⁹ Un altul a zis: ‘Am cumpărat **cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog**’.²⁰ Un altul a zis: ‘**Tocmai acum m-am însurat și de aceea nu pot veni**’.” Luca 14:13, 16-20*

Prea ocupat cu munca mea, sau sunt căsătorit cu o femeie, o biserică, al cărei crez îmi interzice. Să ne scuzăm de la invitația lui Dumnezeu de a ne aduna împreună la vremurile lui, se întâmplă chiar și în zilele lui Pavel.

*Să veghem unii asupra altora, ca **să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune**.²⁵ **Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie**. Evrei 10:24,25*

Perioada de aproximativ 30 de ani după cruce a fost să abandoneze vremurile de adunare împreună. Aceste adunări au fost ocazii de a se încuraja unii pe alții să iubească, să facă fapte bune și să ofere jertfa de laudă!

*Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu **o jertfă de laudă**, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.¹⁶ Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia, căci lui Dumnezeu **jertfe ca acestea îi plac**. Evrei 13:15,16*

...ei aveau să stea în fiecare dimineață și în fiecare seară ca să laude și să mărească pe Domnul³¹ și să aducă neîncetat înaintea Domnului toate arderile-de-tot Domnului, în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, după numărul și obiceiurile rânduite.. 1 Cronici 23:30,31

Închinarea de dimineață și de seară este timpul nostru pentru a veni în fața Tatălui nostru în laudă și mulțumire pentru „lucrările Sale minunate pentru copiii oamenilor” Psalmul 107: 8. Moise a fost instruit să cheme poporul să se adune la momente specifice.

„Fă-ți două trâmbițe de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ți slujească pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor. ³ Când se va suna cu ele, toată adunarea să se strângă la tine, la ușa cortului întâlnirii... În zilele voastre de bucurie, la sărbătorile voastre și la lunile noi ale voastre, să sunați din trâmbițe, când vă veți aduce arderile-de-tot și jertfele de mulțumire, și ele vor face ca Dumnezeuul vostru să-și aducă aminte de voi. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru... Numeri 10:2,3,10

Paștele a fost o zi solemnă; **Rusaliile** au fost o zi de bucurie.

Ispășirea a fost o zi solemnă; **Corturile** au fost o zi de bucurie.

Vremuri specificate, începutul și sfârșitul zilei noastre, începutul lunilor, începutul și sfârșitul anului - acestea erau vremuri importante stabilite pentru închinare și comunicație cu Dumnezeu. Nu vremuri ocazionale, întâmplătoare, când este convenabil, ci pentru închinarea regulată dimineața și seara, închinarea săptămânală, închinarea lunară, închinarea anuală, rugăciunea, mulțumirea și lauda ne vor menține legătura cu Dumnezeu.

Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeuul tău, îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ.² Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuului tău: ³ Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. ⁴ Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. ⁵ Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate... Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da. ¹² Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. Deuteronom 28:1-5,11,12

Cele trei zone care au fost sursa de scuză pentru cei care nu acceptă invitația

de a veni la sărbătoare, marea cină, sunt chiar lucrurile pe care Dumnezeu le va binecuvânta dacă venim.

Toți cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor. ¹⁷ Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, **nu va cădea ploaie** peste ele. ¹⁸ Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu va veni, **nu va cădea ploaie** nici peste ea; va fi lovită cu aceeași urgie cu care va lovi Domnul neamurile care nu se vor sui să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor. ¹⁹ Aceasta va fi pedeapsa Egiptului, și pedeapsa tuturor neamurilor care nu se vor sui să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor... Zaharia 14:16-19

În timp ce sărbătoarea corturilor este prilejul adunării „de la an la an” pentru a se închina Domnului și promisiunea ploii pentru cei care o fac, acest pasaj din Zaharia poate fi confuz cu privire la momentul exact în care aceasta are loc. Întrucât capitolul începe cu un atac asupra Ierusalimului, coborârea lui Hristos pe Muntele Măslinilor și consumul limbilor, ochilor și picioarele celor răi, acest lucru ar sugera că situația este după mileniu (Apocalipsa 20). O chemare după mileniu la sărbătoarea Corturilor înseamnă cu siguranță că sărbătoarea este destinată nu numai creștinilor dinaintea crucii, ci și creștinilor de după cruce.

Să păziți **Sabatele Mele** și să cinștiți Locașul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul. ³ Dacă veți urma legile Mele, **dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,** ⁴ **vă voi trimite ploi la vreme, pământul își va da roadele și pomii de pe câmp își vor da rodul. Dar, dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,** ¹⁵ **dacă nesocotiți legile Mele și dacă sufletul vostru urăște rânduilele Mele, așa încât să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legământul Meu,** ¹⁶ **iată ce vă voi face atunci. Voi trimite peste voi groaza, lingoarea și frigurile, care vor face să vi se stingă ochii și să piară viața din voi. Sămânța o veți semăna în zadar, căci o vor mânca vrăjmașii voștri. Atunci, țara se va bucura de Sabatele ei tot timpul cât va fi pustiită și cât veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci, țara se va odihni și se va bucura de Sabatele ei.** ³⁵ **Tot timpul cât va fi pustiită va avea odihna pe care n-o avusese în anii voștri de Sabat, când o locuiți...**
Levitic 26:2-4,14-16, 34,35

Observați aici relația clară dintre porunci și **legi**. Poruncile au fost mai întâi rostite de Domnul de pe muntele Sinai și apoi au fost date **legile** lui Moise pentru a învăța și instrui poporul. În timp ce judecățile și mărturiile sunt, de asemenea, menționate împreună cu aceste două, poruncile și **rânduilele** sunt frecvent enumerate singure împreună:

"să păstreze toate **legile și poruncile** sale " Deuteronom 6:2.

"ține **poruncile** Domnului, și **legea Sa**" Deut 10:13

"face poruncile și **legile** sale "Deuteronom 27:10.

"fă toate **poruncile și legile** lui" Deuteronom 28:15.

"ține **poruncile și legile** sale" Deuteronom 28:45.

"ține-i **poruncile și legile**" Deuteronom 30:10.

"**ține-mi legile și poruncile**" 1 Regi 3:14.

"țineți **poruncile și legile** mele" 1 Regi 9:6.

"mi-a ținut **poruncile și legile**" 1 Regi 11:34.

"**ține-mi legile și poruncile**" 1 Regi 11:38.

"țineți **poruncile și legile** mele" 2 Regi 17:13.

"Legile și **poruncile** mele" 2 Cronici 7:19.

Vezi, de asemenea, Exodus 15:26; Leviticul 26:3; Deuteronom 4:40; 1 Regi 8:61;

Ezra 7:11; Psalmul 89:31; 119:48.

Poruncile scrise pe piatră au fost așezate în chivotul legământului. Nu erau accesibile oamenilor, nici măcar preoților, doar marelui preot era permis în Locul Preasfânt în care era așezat chivotul și chiar și atunci se afla sub acoperirea scaunului de milă. Astfel, poruncile erau invizibile pentru oameni. Dar legile și orânduielele au fost scrise în cartea legii, care era așezată în latura chivotului și a cărei copie a fost dată preoților pentru a învăța poporul, citindu-le la sărbătoarea Corturilor la fiecare șapte ani. Deut. 31: 10,11.

Poruncile au fost mai întâi invizibile; Legile au fost date după aceea și erau o copie vizibilă sau o imagine a poruncilor. Legile explicau și măreau poruncile.

Această relație dintre porunci și legi este reflectată în relația Sursă-Canal dintre alte tipuri de Tată-Fiu: Tatăl luminilor care este Sursa „fiecărui dar bun și perfect” (Iacov 1:17), „invizibilul, singurul Dumnezeu înțelept ”(1 Timotei 1:17),,, pe care nimeni nu l-a văzut și nu-l poate vedea ”(1 Timotei 6:16) și,, Fiul Său drag ... chipul Dumnezeului invizibil ”(Coloseni 1:13, 15), „imaginea expresă a persoanei Sale” (Evrei 1: 3).

Sursă invizibilă

Dumnezeu, Tatăl

Porunci

lumina mai mare (soare) (Geneza 1:14)

ascunse pe timp de noapte

Manifestare vizibilă

Isus, Fiul

Legile

lumina mai mică (luna)

depinde de soare

Așa cum „toți oamenii ar trebui să-L cinstească pe Fiul așa cum îl cinstesc pe Tatăl” (Ioan 5:23), tot așa ar trebui să onorăm legile, așa cum respectăm poruncile.

2. Ce este Inclus în Legi?

Legile păzesc cele Zece Porunci, exprimă principiile legii împărăției lui Dumnezeu, sunt puse în aplicare de puterea legii morale, explică clar și definitiv acea lege și declară clar binecuvântările ascultării. Sunt direcții pe care Domnul le-a dat poporului Său.

Legile sunt subordonate celor Zece Porunci, dar primesc autoritate și putere din legea morală respectivă. Legile reprezintă, explică și măresc cele zece precepte. Relația dintre legea lui Moise și Legea lui Dumnezeu este paralelă cu cea dintre Fiul lui Dumnezeu și Tatăl Său, „Bătrânul vremii” (Daniel 7:13). Aceste legi sunt detaliate în cartea Deuteronom.

Deuteronomul 26 îi instruește pe oameni să ...

1. Oferiți primele roade Domnului, închinați-va Lui și amintiți-vă cum Dumnezeu l-a condus pe Iacov din țara Laban în Egipt în Canaan. Bucură-te de fiecare lucru bun pe care Domnul ni l-a dat.
2. Zecimea din al treilea an este pentru preoți, străini, orfani și văduve.

Deuteronom 27 îi instruește să...

1. Montați pietre mari tencuite **în muntele Ebal** și scrieți pe ele cuvintele legii.
2. Nu face nici **o imagine cioplită**
3. Nu-ți dezonoara **părinții**.
(sună ca cele zece porunci)
4. Nu eliminați **hotarul vecinului dvs.**
5. **Nu-i** face pe orbi să se îndepărteze din drum.
6. Nu perverti judecata **străinului, celui fără tată sau a văduvei.**
7. Nu **te culca cu** soția tatălui tău.
8. Nu **te culca cu** un animal
9. Nu **te culca cu** sora, mătușa sau soacra ta.
10. **Nu-ți lovi** vecinul în secret.
11. Nu lua o **recompensă pentru a ucide** o persoană nevinovată.

Capitolul 28 enumeră pur și simplu toate **binecuvântările** pentru respectarea acestor legi și toate **blestemele** pentru ignorarea lor. Dar acestea nu sunt singurele statui. Începând cu capitolul 12 acolo într-o altă listă:

1. Distrugeți toți idolii și zeii păgâni ai țării când intrați în ea.

2. Nu mânca sânge.

3. Nu mâncați zeciuiala recoltelor acasă, dar cu familia ta și cu pastorul unde servește.

Capitolul 13 continuă:

1. Piatrați până la moarte orice profet sau membru al familiei care încearcă să te determine să slujești **altor zei**.

2. Distrugeți complet orice oraș care încearcă să te determine să slujești **altor zei**.

Capitolul 14 are mai multe legi:

1. Nu te **tăia, sau rade-te în cap** atunci când esti in doliu pentru morți.

2. Nu **mânca lucruri abominabile**, cum ar fi cămile, iepuri, porci, vulturi, vulturi, șoimi, ciori, bufnițe, pelicani, barză, și toate insectele care zboară.

Capitolul 15, de asemenea,:

1. Eliberează-ți sclavii și toate datoriile **la fiecare șapte ani**..

2. **Fii generos cu săracii** și împrumută-le ceea ce au nevoie.

3. Nu **lucrați vacile întâinăscute** sau să tundeți **oile întâi născute**..

Capitolul 16 continuă cu mai multe:

1. Observați prima lună și păstrați **Paștele**.

2. Mănâncă **pâine nedospită șapte zile** și a șaptea este o zi solemnă nu de lucru.

3. Numărați **șapte săptămâni** și dați Domnului după binecuvântările Sale.

4. **Bucură-te** înaintea Domnului cu familia ta, străin, preot, cei fără tată și văduva..

5. Respectați **sărbătoarea corturilor la** șapte zile după recoltarea recoltelor.

6. **De trei ori** pe an, toți bărbații vor apărea înaintea Domnului: a. Sărbătoarea pâinii nedospite b. Sărbătoarea săptămânilor c. Sărbătoarea corturilor.
7. Judecătorii nu trebuie să **primească mită**.
8. Nu planta **crânguri** lângă altare și nu ridicați imagini **cioplite**.

Capitolul 17:

1. Nu sacrifică **animalele cu defecte**.
2. Ucide cu pietre oricine **se închină un altui dumnezeu**, soare, lună, sau gazdele cerului.
3. Acceptă **verdictul judecătorului**;
Ucide cu pietre cei care refuză să accepte judecata lui.
4. Doar pune **regi peste tine** din rândul poporului tău.
5. Regele trebuie să **citească din lege**
și să o urmeze în toate zilele vieții sale..

Capitolul 18:

1. Preoții sunt susținuți de **ofrande și primele roade** Preoții sunt susținuți de **ofrande și primele roade**.
2. Nu treceți **copiii prin foc**, folosiți **divinația** sau **observații timpuri**.
3. Nu permite nici **un magician, vrăjitoare, fermecător**, consultant de spirite familiare, sau **vrăjitori**, în țară.

Nu ar trebui să avem nicio problemă cu aproape toate aceste prevederi. Pietruirea oamenilor și sacrificarea animalelor sunt cele două excepții evidente. Hristos a făcut ca sacrificiul și darul să înceteze când a murit pe cruce. Daniel 9:27. Pietruirea a făcut parte din legile care nu erau bune. Au fost anexate la lege, deoarece aceasta era o practică pe care Israelul o adusese din Egipt. Ezechiel 20:25, Exod 8:26; 17: 4.

Observați chiar în capitolul 16 detaliile extinse prevăzute pentru respectarea celor trei perioade pe an când oamenii se adunau să se închine lui Dumnezeu și să se bucure înaintea Lui. Sărbătorile par să facă parte din lege. Cu toate acestea, ele nu trebuie incluse în „respectarea timpurilor” interzise în capitolul 18.

3. Conțin Sărbătorile principii morale?

Sabatul este o lege morală. Sărbătorile anuale erau numite pentru a reaminti Israelului obligația sacră a Sabatului. Sărbătorile anuale sunt o reamintire a principiului moral în Sabat. Sărbătorile anuale asigurau expresia recunoștinței pentru bunătatea lui Dumnezeu. Acestea sunt principii morale. Sărbătorile anuale nu erau un exercițiu de suveranitate arbitrară, ceea ce înseamnă că

Dumnezeu nu a decis să-i facă să practice acest lucru pentru că pur și simplu și-a dorit-o. Acestea nu sunt reguli arbitrare de urmat. Aceste sărbători au fost concepute pentru binele lor. Binele este un principiu moral. Acesta este modul în care Dumnezeu a conceput viața pentru a opera.

Chemarea întregului Israel împreună pentru a se închina a creat o oportunitate extinsă pentru părtășie și laudă. Acest lucru face ca Sabatele anuale să fie o extindere și mărire a principiilor Sabatului săptămânal. Sugestia că un Sabat anual este doar ceremonial aruncă o umbră în Sabatul săptămânal în sine și degradează semnificația Sabatului. Dar pentru ca sărbătorile anuale să fie un memento al obligației sacre a Sabatului, trebuia să includă o extindere a acestui principiu moral, altfel nu ar putea fi un memento al Sabatului în spirit și în adevăr.

4. Trebuie să păstrăm legile pentru a fi salvați?

Ia această întrebare un pas mai departe:

Trebuie să ținem cele zece porunci pentru a fi salvați?

Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului. Romani 3:20

Păstrarea celor 10 Porunci ca mijloc de mântuire nu va justifica niciodată o persoană. Mântuirea se obține numai prin jertfa lui Hristos. Dar odată ce obținem această mântuire prin credința în Isus, Dumnezeu își păstrează făgăduința și scrie legea Sa în inima noastră.

Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Evrei 8:10

Acest fapt este același pentru Lege, precum și pentru cele 10 Porunci. Nici una nu este un mijloc de mântuire, totuși, ambele vor fi revelate în viața celor mântuiți, deoarece principiile legii vor fi scrise pe inimile noastre. Justificarea prin credință duce la ascultare (o supunere firească) față de toate poruncile lui Dumnezeu și poruncile Lui nu sunt grele.

Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele. 1 Ioan 5:3

5. De ce păstrăm unele dintre legi, dar nu toate?

Legile sunt un amestec de unele reglementări destul de rezonabile și, de asemenea, de unele cu totul nepracticabile - în special cele care susțin moartea prin lapidare. Acestea au fost date din cauza propriilor principii de judecată și

a durtății inimii lor. Dar dacă se acceptă zeciuială și discriminare între alimentele curate și cele necurate, ce facem cu regulile privind regii, animalele cu pete, primii din turmă?

Unii susțin că nu putem alege și culege ce legi ar trebui să respectăm - sunt fie toate, fie niciuna, spun ei. Dar există cel puțin acest principiu pe care îl putem urma: cele care se ocupă de sistemul sacrificial nu mai sunt aplicabile. Jertfele de carne și băuturi, jertfele pentru păcat, jertfele pentru păcate, jertfele de mulțumire, riturile de purificare a junincelor roșii, riturile de curățare a leprei - orice presupunea un sacrificiu de sânge sau foc - pot fi aruncate (Daniel 9:27; Evrei 10: 1-10). Singurul sacrificiu despre care ni se spune să facem astăzi este un sacrificiu viu al nostru și sacrificiul laudei. Romani 12: 2; Ieremia 33:11; Evrei 13:15.

Porunca Sabatului din cele 10 Porunci ne spune să le permitem slujitorilor noștri și vitelor noastre să se odihnească. Aceasta nu înseamnă că fiecare păstrător al Sabatului trebuie să aibă slujitori și vite. A fost inclus pentru contextul în care s-a aplicat. Același lucru este valabil și pentru toate legile. Acelea care interzic „fierberea unui copil în laptele mamei sale” sau interzicerea „a-ți pune semne în barbă” pentru a onora morții nu au nicio aplicare în societatea noastră de astăzi. Cheia este să discerneți principiul și apoi să îl aplicați.

Epistola către Evrei face o aluzie scripturală la sacrificiul de laudă asociat cu zilele, săptămânile, lunile și sărbătorile anualele denumite descrise în 1 Cronici și Osea..

Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui... Evrei 13:15

Aduceți cu voi cuvinte de căință și întoarceți-vă la Domnul. Spuneți-I: 'Iartă toate nelegiuirile, primește-ne cu bunăvoință, și îți vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor noastre.' Osea 14:2

...ei aveau să stea în fiecare dimineață și în fiecare seară ca să laude și să mărească pe Domnul³¹ și să aducă neîncetat înaintea Domnului toate arderile-de-tot Domnului, în zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, după numărul și obiceiturile rânduite. 1 Cronici 23:30, 31.

Jertfa arsă a animalelor nevinovate a încetat odată cu moartea Mielului lui Dumnezeu. Cu toate acestea, continuăm să oferim sacrificiul de laudă. Atât înainte, cât și după cruce, acestea au fost oferite „continuu”, în special la vremurile stabilite.

Există, de asemenea, problema cu aplicarea anumitor judecăți astăzi. Nu pietruim oameni care adună bețe în Sabat, se închină altor dumnezei sau comit

adulter, pentru că nu trăim sub națiunea Israel. Practica pietuirii a fost adăugată din cauza durității inimii lor. A reflectat propria lor gândire. Israelul a adus practica lapidării din Egipt.

Moise a răspuns: „Nu este deloc potrivit să facem așa, căci am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni. Și dacă am aduce sub ochii lor jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre? Exod 8:26

*Moise a strigat către Domnul și a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și **au să măucidă cu pietre...** Exod 17:4*

Spune-le: ‘Pe viața Mea’, zice Domnul, ‘că vă voi face întocmai cum ați vorbit în azul urechilor Mele! Numeri 14:28

Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. Matei 7:2

Astăzi suntem supuși legilor țării în care trăim. Romani 13: 1,2. Acest concept poate fi confuz la început, dar pentru o explicație mai detaliată vezi capitolul 8 din Agape și capitolul 6 din Tatăl iubirii. Ambele sunt disponibile pentru descărcare gratuită de la fatheroflove.info.

6. Sărbătorile fac parte din sistemul de sacrificiu?

Sistemul de sacrificiu a inclus toate dispozițiile detaliate pentru ce fel de animal era necesar pentru diferite tipuri de ofrande. Un miel din primul an pentru jertfa pentru păcat; un taur pentru jertfa de omisiune, o pereche de porumbei dacă unul era sărac, etc. Au fost efectuate proceduri specifice în pregătirea sacrificiului, aranjarea acestuia pe altar, ce să facem cu sângele și cenușa, ce se putea mânca și dacă erau oferte de masă sau de băutură, etc. Și aproape totul s-a făcut cu un sacrificiu - totul.

Sărbătorile, toate sărbătorile Domnului, au avut anumite sacrificii asociate cu ele. Din Numerele 28 învățăm următoarele:

- Sabatul:** 2 miei cu oferte de masă și băutură
plus oferte de dimineață și de seară
- Paștele:** 2 boi, 1 berbec, 7 miei, 1 ied, și un miel de Paște
- Azimile:** 2 boi, 1 berbec, 7 miei, 1 ied, plus oferta de dimineata pentru 7 zile
- Rusalii:** 2 boi, 1 berbec, 7 miei, 1 ied, plus oferta de dimineata
- Trâmbițe:** 1 bou, 1 berbec, 7 miei, 1 ied, plus oferta de dimineata și oferta lunară
- Ispășirea:** 1 vițel, 1 berbec, 7 miei, 1 ied, plus 2 iezi

Corturilor: 13 boi, 2 berbeci, 14 miei, 1 ied,
plus oferta de dimineata pentru 7 zile
cu un vițel mai puțin în fiecare zi succesive

Toate sărbătorile au avut sacrificii de ardere, chiar și sabatul săptămânal din ziua a șaptea.

7. Sabatul zilei a șaptea este o Lege sau o sărbătoare?

Prima sărbătoare menționată atât în Levitic 23, cât și în Numeri 28 este sărbătoarea Sabatului săptămânal.

*„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ‘Iată sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele: ³Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare în timpul ei: **este Sabatul Domnului** în toate locuințele voastre ⁴**Iată sărbătorile Domnului**, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremile lor hotărâte. Levitic 23:2-4*

*În ziua Sabatului, să aduceți **doi miei** de un an, fără cusur, și ca dar de mâncare, două zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn, împreună cu **jertfa de băutură**.¹⁰Aceasta este **arderea-de-tot** pentru fiecare zi de Sabat, afară de arderea-de-tot necurmată și jertfa ei de băutură... Numeri 28:9,10*

Patru sacrificii de animale și două ofrande suplimentare au fost făcute în fiecare Sabat. Dar, chiar dacă sacrificiile s-au încheiat la cruce, Sabatul nu a fost afectat, deoarece este atât comemorativ, cât și tipic. Sabatul creației este fundatia unui întreg sistem propriu, un sistem de sabate, având Sabatul săptămânal ca temelie sau sursă. A șaptea săptămână, a șaptea lună și a șaptelea an provin și își au originea în sabatul săptămânal din a șaptea zi. Este o fântână de binecuvântare care aduce anotimpuri de împlinire spirituală. Pentru mai multe informații despre acest lucru, consultați cartea Fântâna Binecuvântării.

8. How Many Sabbaths Are There?

- La sfârșitul a șase zile lucrătoare este sabatul zilei a șaptea a Domnului.
- Prima lună a 15-a zi este primul sabat anual al pâinii nedospite (Azimilor).
- După șapte zile este al doilea Sabat anual al pâinii nedospite.
- La sfârșitul a șapte săptămâni în fiecare an este Sabatul anual al Rusaliilor.

- În a șaptea lună și prima zi este Sabatul anual al trâmbițelor.
- În a zecea zi a acelei luni este ziua anuală a Sabatului Ispășirii.
- În a 15-a zi a acelei luni este primul Sabat anual al Corturilor.
- După opt zile este al doilea Sabat anual al Corturilor.
- La sfârșitul celor șase sezoane de plantare, pământul păstrează un sabat de odihnă.
- După șapte Sabate a pământului, țara păstrează un alt Sabat al pământului- **Jubileul**. Acest lucru are loc în al 50-lea an, rezultând două Sabate terestre consecutive.
- La sfârșitul celor șase mii de ani de păcat, pământul va păstra un mileniu al șaptelea, 1000 de ani de odihnă a Sabatului pentru întreaga lume.

O mulțime de sabate!

La fiecare șapte ani și la fiecare 50 de ani, pământul păstra sabatul în care nu se făcea nicio plantare, fermierii își luau o vacanță, iar pământul se odihnea. Acesta a fost sacrificiul, nu al animalelor, ci un sacrificiu al muncii în timp ce aveau încredere în binecuvântarea promisă a lui Iehova pentru a face un miracol în al șaselea an, la fel cum a făcut în ziua a șasea când a existat o porție dublă de mană în pustie (Exodul 16). Și în al șaselea an al celui de-al șaptelea Sabat al pământului o triplă binecuvântare pentru a-i susține până în al șaptelea (și acum al 49-lea) an și, de asemenea, până în al 50-lea an jubiliar!

Ar trebui să lăsăm pământul să se odihnească la fiecare șapte ani și în anii de jubileu? Grădinarii moderni organici recunosc înțelepciunea de a lăsa pământul să se odihnească, de a roti culturile și de a lăsa solul și ecosistemul său delicat să întinerească.

9. Ce este binecuvântarea Sabatului?

În ziua a șaptea, Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. ³Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse. Geneza 2:2,3

Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.. Exod 20:11

Sabatul săptămânal în ziua a șaptea a fost binecuvântat de Dumnezeu și sfințit. Cu toate acestea, binecuvântarea Sabatului se extinde la toate principiile suplimentare ale Sabatului - săptămâna a șaptea, luna a șaptea, anul al șaptelea, anul al șaptelea-al șaptelea, jubileul. Acesta este motivul pentru care ni se spune să învățăm să numărăm cu șapte.

Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul și să nu-ți tai via” Levitic 25:4.

Eu vă voi da binecuvântarea Mea în anul al șaselea, și pământul va da roade pentru trei ani... Levitic 25:21.

La fel ca binecuvântarea de mană din a șasea zi din Exodul 16, al șaselea an înainte de cel de-al 49-lea an ar primi o triplă binecuvântare, suficientă pentru a susține oamenii timp de trei ani (al șaptelea an Sabatul pământului și al 8-lea an al jubileului Ținerea Sabatului) până la recolta următoare.

Binecuvântarea a fost oferită și celor care urmau să vină de trei ori pe an pentru a se aduna la adunările sfinte desemnate.

Să prăznuiești Sărbătoarea Corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din arie și din teasc. ¹⁴ Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta și levitul, străinul, orfanul și văduva care vor fi în cetățile tale. ¹⁵ Să prăznuiești sărbătoarea șapte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, căci Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta în toate roadele tale și în tot lucrul mâinilor tale, și de aceea să fii vesel. ¹⁶ De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El: la Sărbătoarea Azimilor, la Sărbătoarea Săptămânilor și la Sărbătoarea Corturilor. Să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului. ¹⁷ Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău. Deuteronom 16:13-17.

Nu numai ziua a șaptea și anul al șaptelea, ci luna a șaptea se distinge ca un moment special pentru odihnă. Levitic 23:24 introduce luna a șaptea cu o expresie interesantă în traducerea greacă a Vechiului Testament numită Septuaginta (LXX):

λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ

Vorbește cu fiii lui Israel spunând în luna a șaptea mai întâi

τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον σαλπίγγων κλητῆ
al lunii, este **odihnă mare** adunarea voastră memorială de trâmbițe

ἅγια ἔσται ὑμῖν
sfânt-este al tău

Prima zi a lunii a șaptea este sărbătoarea trâmbițelor, singurul festival de lună nouă care are odihnă sabatică, în greacă este cuvântul ἀνάπαυσις (anapousis).

ana- un prefix care indică creșterea, ridicarea, acumularea.

–Pausis înseamnă pauză, odihnă. Împreună un „Sabat înalt”.

Zece zile mai târziu este Ziua Ispășirii. Observați *anapausis* așa cum apare din nou în Leviticul 16:31:

σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε
Sabatul Sabatului, odihnește-l, este al tău și al tău în durere

τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον
psihicul tău o-lege pentru totdeauna

Ziua Ispășirii este singura convocare anuală sfântă care este un sabbat de sabbat. La fel ca Sabatul săptămânal, este, de asemenea, o zi în care nu trebuie să se lucreze deloc. De aceea este numit „Sabatul Sabatului”. Este, de asemenea, singurul loc din Scriptură în care este dată în mod explicit direcția cu privire la timpul pentru a începe și a termina respectarea Sabatului...

σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ
Sabatul-sabatului este al tău și tu-suferă psihicul tău

ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα
a noua a lunii, seara până seara, voi-sabatul Sabatului

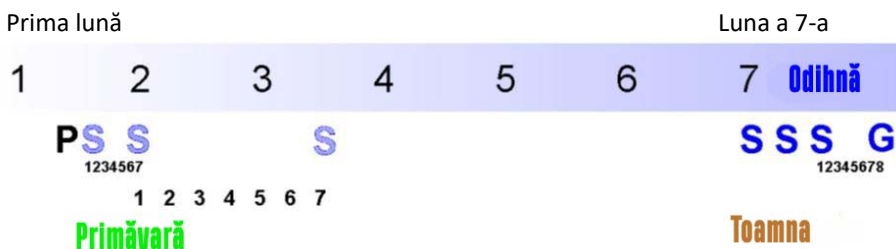
Pentru Israelul antic a fost cea mai sfântă zi a întregului an. De la apus până la apus, oamenii trebuiau să „suferă” sufletele lor. Nerespectarea acelei zile ar

duce la o separare permanentă. Pentru Israelul spiritual de astăzi, „ziua” antitipică este o perioadă de pregătire sobră și curățare sufletească, deoarece la sfârșitul acestui timp, Marele Preot al nostru va părăsi Locul Preasfânt pentru a face declarația solemnă: „Cel ce este sfânt, să fie sfânt încă ...cel ce este întinat să se întineze și mai departe” Apocalipsa 22:11.

Cinci zile mai târziu începe sărbătoarea Tabernacolelor de șapte zile. Primele și ultimele zile sunt Sabate pentru anapausis, odihnă crescută ca în Levitic 23:39:

καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου
 și în a cincisprezecea zi a lunii a-a șaptea, atunci când
 ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ
 aduni rodul pământului pe care-l vei păstra stăpân
 ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ **ἀνάπαισις** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 șapte zile în ziua primei **zile de odihnă mare** și a zilei
 ὀγδῶν **ἀνάπαισις**
 al optulea **odihnă mare**

O intensificare a odihnei are loc în luna a șaptea, patru dintre cele șapte Sabate anuale care au loc în acel moment.

A 8-a zi a Corturilor, numită Ziua Mare (G-ul albastru) poziționată după sărbătoarea de toamnă de 7 zile, reflectă Paștele (P negru) situat înainte de sărbătoarea de 7 zile a pâinii nedospite din primăvară.

Traducerea greacă Septuagint (LXX) a scripturilor Vechiului Testament folosește cuvântul anapausis doar pentru cele trei festivaluri de toamnă.

Și praznicul iudeilor, Praznicul zis al Corturilor, era aproape ... Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Și învăța norodul în ziua de

pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. ³⁸Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura..” Ioan 7:2,14,37,38

Când Iisus s-a ridicat în ultima zi a sărbătorii Corturilor, în ziua cea mare, și a spus „Celui ce îi este sete, să vină la mine și să bea!” El repeta invitația pe care a dat-o în Matei 11:28, „Veniți la mine, toți cei oboșiți și împovărați, și vă voi da odihnă”. Cuvântul grecesc pentru „odihnă” aici este ἀναπαύω - îți voi da anapausis - îți voi crește odihna. Această odihnă sporită primită prin tinerea Sabatului face o diferență între fecioarele înțelepte și nebune despre care a vorbit Isus într-o parabolă găsită în Matei 25: 1-13. Înțeleptele aveau ulei suplimentar, reprezentând Duhul Sfânt al lui Dumnezeu (prezența Sa altruistă), în vasele lor. În imagini biblice și viziuni profetice, o femeie reprezintă biserica / poporul lui Dumnezeu (Ieremia 4:31; 6: 2; Isaia 51:16; 2 Corinteni 11: 2).

Vedem o imagine a poporului lui Dumnezeu, din nou reprezentată de o femeie frumoasă, în Apocalipsa 12, care este „îmbrăcată cu soarele și luna sub picioarele ei”. Ei știu că Domnul a stabilit luna pentru anotimpuri (vremurile stabilite).

El a numit luna pentru anotimpuri: soarele știe că se duce în jos. Psalmul 104:19

Și Dumnezeu a spus: "Să fie lumini în firmamentul cerului pentru a împărți ziua de noapte; și să fie pentru semne, și pentru anotimpuri, și pentru zile, și ani. Geneza 1:14

Cuvântul ebraic pentru „anotimpuri” aici este moédim care înseamnă literalmente „Vremurile numite” sau „Festivaluri sacre”. Observați cum popularul Strong's Concordance definește moédim:

Strong's Concordance H4150 De la H3259; în mod corespunzător o programare, adică o oră sau un sezon fix; **în special un festival.**

În *Holman Christian Standard Biblia* este tradus astfel: "Ele vor servi ca semne pentru **festivaluri** și pentru zile și ani." În nota de subsol se spune, "Sau pentru timpuri denumite."

Hristos este „Domnul Sabatului” (Marcu 2:28) și Duhul Său vine în inimile celor care îl așteaptă la fiecare șapte. Fiecare șapte este o pregătire pentru ultimii șapte când începe mileniul odihnei. Pe măsură ce apucăm fiecare șapte, primim mai mult ulei în vasele noastre pentru a fi pregătiți pentru strigătul de

la miezul nopții: „Ieșiți în întâmpinarea Lui!” (Matei 25: 6). Cei care au urmărit și așteptat la fiecare șapte vor fi cei care sunt pregătiți pentru criza finală. Vor fi gata pentru jubileul final.

Poporul lui Dumnezeu va păstra acel Jubileu chiar la a doua venire a lui Hristos. Jubileul (care a avut loc la fiecare 50 de ani) va începe întotdeauna în timpul Zilei Ispășirii:

*În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune **cu trâmbița răsunătoare**; în Ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră. Levitic 25:9*

În timpul lui Noe, Duhul lui Dumnezeu a pledat cu oamenii timp de 120 de ani (Geneza 6: 3; 1 Petru 3: 18-20). Isus a prezis că ultimele zile vor fi la fel ca zilele lui Noe (Matei 24: 37-39). Credeți că este o coincidență faptul că un Jubileu / 50 x 120 de ani = 6000 de ani? Deci, acordarea oamenilor de 120 de ani pentru a se pocăi în timpul lui Noe, reprezintă Dumnezeu oferind omenirii un total de 120 de jubilei pentru a se pocăi (6000 de ani), astfel mileniul va fi al 7000 de ani - un Sabat al Sabatului!

Nu sugerează acest lucru că acest Sabat-Șapte-Principiu va fi în continuare aplicabil în aceste ultime zile, pe măsură ce ne apropiem de faza finală a Zilei ispășirii cerești??

10. De ce să ținem sabatul săptămânal, dar nu și celalalte?

Sabatul săptămânal era poruncit (în sensul instrucțiunilor) să fie păstrat în Vechiul Testament; nu este poruncit în sine în Noul Testament, ceea ce înseamnă că nu există o poruncă „Să păstrezi ziua Sabatului sfântă”. Cu toate acestea, exemplul lui Isus și al apostolilor mărturisește importanța și validitatea sa continuă. În Noul Testament, dezbaterile despre întrebarea Sabatului nu au fost niciodată despre „dacă” sau „când” ar trebui să o păstrăm, ci „cum” ar trebui să o păstrăm. Toată lumea știa că trebuie să o păstrăm în continuare. La fel, Sabatele anuale erau poruncite să fie păstrate în Vechiul Testament; dar din nou nu sunt poruncite în sine în Noul Testament, dar exemplul lui Isus și al apostolilor mărturisește importanța și valabilitatea lor continuă.

Acesta este principiul moștenirii. Așa cum Hristos a moștenit autoritatea Tatălui Său, tot așa Sabatele anuale moștenesc realitatea Sabatului săptămânal. Există unii care neagă moștenirea Fiului lui Dumnezeu; alții neagă moștenirea Sabatelor anuale. Ambii perd o mare binecuvântare.

Așa cum mulți caută să demonstreze Divinitatea și Autoritatea lui Hristos independent de Tatăl Său, mulți caută să demonstreze și să infirme Sabatele anuale ca fiind independente de Sabatul săptămânal. Când deținem cheia moștenirii lui Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, atunci putem debloca moștenirea binecuvântată găsită în Sabatele anuale din Sabatul săptămânal. Sabatul zilei a șaptea este atât comemorativ, cât și tipic. La fiecare șapte zile ne închinăm Creatorului pentru marea Sa putere creatoare, iar Sabatul săptămânal își are antitipurile în săptămâna a șaptea, a șaptea lună, a șaptelea an, al șaptelea Sabat al țării și al șaptelea mileniu. La fel, și Sabatele anuale sunt atât comemorative, cât și tipice. Deși au avut și sacrificii asociate cu ele, atunci când sistemul sacrificial sa încheiat la cruce, relevanța lor a continuat, deoarece acestea sunt atât memorii, cât și tipuri.

Sărbătorile ca Memoriale

În timp, sărbătorile a început să comemoreze venimente din experiența israelului antic. Deci,

1. **Paștele** a comemorat ultima noapte în Egipt și eliberarea de la Faraon.
2. **Azimile** au comemorat alimentele simple avute când au părăsit Egiptul.
3. **Rusaliile** au comemorat coborârea lui Dumnezeu și a Fiului pe Muntele Sinai ca au ajuns la Sinai 50 de zile după ce a părăsit Egiptul.

Festivalurile de toamnă sunt mai puțin evident asociate cu un eveniment cunoscut în acel an al Exodului. Acum, când au fost eliberați din Egipt, a fost prima Zi a Ispășirii pentru ei, în toamna aceea? Au fost suflate trâmbițe cu zece zile înainte? Sanctuarul ar fi trebuit să fie construit mai întâi. S-ar fi putut realiza asta în timp? Moise a fost pe munte 80 de zile și există doar aproximativ 130 de zile (mai mult sau mai puțin) între Rusalii și Ispășire. Cu siguranță Moise ar trebui să supravegheze lucrarea. Doar nu există o perioadă detaliată a momentului în care s-ar fi putut întâmpla în acel an. De asemenea, trebuie să luăm în considerare apostazia cu vițelul de aur și scoaterea Sanctuarului din Israel, ceea ce le-a afectat înaintarea. A avut acest lucru vreun efect asupra închinării lor lui Iehova? Cel mai probabil a avut. Îndepărtarea acestor sărbători de toamnă ca ne semnificative, are un efect în închinarea noastră de astăzi? Cel mai probabil este da.

Din acel moment, Corturile au comemorat trăirea în corturi timp de 40 de ani în pustie. Dar asta a început imediat ce au părăsit Egiptul sau cel puțin când au

ajuns la Elim, prima lor tabără extinsă. Mai târziu a fost legat de recolta de grâu de toamnă, dar aceasta nu a început până când nu s-au stabilit în Canaan. Și snopul de primăvară a necesitat, de asemenea, o recoltă de orz stabilită - ceva ce nu a avut loc în timpul petrecut în pustie. Tipurile de toamnă pur și simplu nu au evenimente convenabile de care pot fi legate evenimente comemorative.

Sărbătorile ca tipuri

Sărbătorile erau nu numai comemorative, ci și tipice. În afară de a fi amintiri ale evenimentelor istorice din trecut, acestea au fost preludii la împliniri viitoare. Sărbătorile de primăvară preziceau moartea, înmormântarea și învierea și inaugurarea viitorului Mesia ca Mare Preot în Locul Sfânt al Sanctuarului ceresc (Evrei 8: 1,2). Acest prim apartament al Sanctuarului conținea Menora cu șapte ramuri, Masa Pâiniilor și Altarul Tămâiei. Puteți urma calea Marelui Preot al nostru prin acest apartament începând de la Menora când citiți Apocalipsa 1: 12,13. Această Menora este aproape de Masa Pâinii (care reprezintă tronul lui Dumnezeu; cf. Matei 19:28; Luca 22:30) Apocalipsa 4: 1,5. Această masă avea două coroane de aur reprezentând Tatăl și Fiul Său (Exod 25: 23-25; Apocalipsa 22: 1,3). Și apoi pe Altarul Tămâiei din Apocalipsa 8: 3,4. Tămâia reprezintă meritele lui Hristos amestecat cu rugăciunile poporului Său pe măsură ce devenim din ce în ce mai asemănători cu El.

Sărbătorile de toamnă erau în așteptarea lucrării finale a lui Hristos în Locul Preasfânt și a întoarcerii Sale pentru a secera pământul. În Locul Preasfânt se afla Chivotul Legământului. Îl puteți vedea pe Marele nostru Preot când a intrat în acel apartament pentru a efectua o lucrare de judecată în Apocalipsa 11: 18,19.

Paștele

Când tipul Paștelui a întâlnit antitipul la moartea lui Isus, Mielul lui Dumnezeu, nu mai era nevoie de sacrificii de animale. Prin moartea Sa, El face ca „ jertfa și darul de mâncare să înceteze” din mentalitatea noastră bazată pe pacificare. Daniel 9:27. A continua jertfele, pe care Dumnezeu nu le-a cerut niciodată pentru iertare (Psalmul 40: 6), ar disprețui jertfa lui Hristos. Dar o comemorare a jertfei Sale rămâne în ceremoniile Cina Domnului, botezul și rânduiala spălării picioarelor. Serviciul de Împărtășanie are, de asemenea, ritual și ceremonie și, dacă este efectuat fără a ține cont de adevărata sa semnificație, poate deveni lipsită de sens și goală. Simpla „mâncare” a pâinii nedospite, „bătură” de suc de struguri nefermentat fără „primirea Cuvântului Său și îndeplinirea voinței

Sale” ar fi, de asemenea, o insultă adusă lui Iehova (Ioan 6: 47-56; 1 Corinteni 5: 7-8).

Paștele comemorează, de asemenea, legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam în Geneza 15. Israelul a ieșit din Egipt în aceeași zi. Acest lucru arată în mod clar că, deși sărbătoarea națională a evreilor avea să comemoreze pentru totdeauna eliberarea din Egipt, pomenirea legământului veșnic cu Avraam a rămas în continuare. Același lucru este valabil și pentru Sabatul zilei a șaptea. În Deuteronomul 5:15, Israel trebuia să-și amintească Sabatul ca o eliberare din sclavia lor națională. Această aplicație specifică a încetat la cruce, dar memorialul anterior al creației a rămas (Geneza 2: 1-3; Exodul 8:11; Evrei 4: 1-11); căci creația și răscumpărarea sunt ambele lucrări creatoare ale lui Dumnezeu (2 Corinteni 5:17).

Pâine nedospită (Azimile)

Pâinea nedospită a continuat să fie un simbol în Cina Domnului. Această parte a serviciului ceremonial de Paște a persistat atât **într-un mod comemorativ, cât și tipic**. Ea indică înapoi la viața fără păcat pe care Hristos a trăit-o și indică înainte la victoria asupra păcatului pe care El promite să dea celor care merg după Spirit, când ei vor sta cu El la cina de căsătorie a Mielului și Hristos îndeplinește promisiunea că El nu va mânca din pâinea nedospită sau băutură din fructul viței de vie până când El nu face acest lucru nou în împărăția Tatălui Său, atunci când Paștele ar fi "îndeplinit" Luca 22:16,18; 26-29.

Rusalii

La fel și noi așteptăm cu nerăbdare revărsarea finală a Duhului în timpul ploii din urmă, când ziua Rusaliilor va fi cu adevărat "pe deplin". După ziua Cincizecimii, Petru a spus: "Pocățiți-vă și convertiți-vă, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vor veni **vremurile înviorării** din prezența Domnului; Și el îl va trimite pe Isus Hristos" Fapte 3:19,20. El se aștepta la un timp viitor în care prezența Domnului să se manifeste prin trimiterea lui Isus ca o ploaie răcoritoare, ploaia din urmă.

Până în prezent, cinci evenimente au fost îndeplinite exact la una dintre aceste dați.

1. Hristos a murit de Paște;
2. El s-a odihnit în mormânt fără să vadă putrezirea ca adevărata Pâine din cer în prima zi a Azimilor;
3. El s-a ridicat din mormânt în ziua Leganării spicului (nu o sărbătoare, ci un timp stabilit)
4. El a revărsat darul Duhului Său în ziua Cincizecimii; Și

5. El a intrat în Locul Sfânt al sanctuarului ceresc ca Marele Preot "pentru a face mijlocire pentru [noi]" (Evrei 7:25).

Trompete și Ispășire

Acum ajungem la sărbătorile de toamnă și la împlinirea lor antitipică. Dacă festivalurile de primăvară s-au împlinit la timp odată cu zilele sărbătorilor, atunci ar trebui să ne așteptăm la fel și pentru sărbătorile de toamnă. Anterior am menționat pe scurt că creștinii din întreaga lume la mijlocul anilor 1800 se așteptau la împlinirea trâmbițelor și a ispășirii. Ei au urmărit și au studiat acuratețea celor șapte trâmbițe consemnate în cartea Apocalipsa, pe măsură ce s-au împlinit de-a lungul istoriei, ultima dintre aceste trâmbițe sunând în timpul unui timp de judecată și deschiderea Preasfântului Loc din cer (Apocalipsa 11:15). -19). Ei își dăduseră seama de legătura dintre Daniel capitolele 8 și 9 și cum profeția timpului din capitolul 9 este o explicație a profeției temporale din cele 2300 de seri și dimineți din capitolul 8, care nu ar fi împlinită, sau chiar înțeleasă până la „timpul sfârșitului” (cf. Daniel 8: 14,26,27; 9: 21-24; 12: 4,9).

Ei au respins învățătura modernă conform căreia menționarea „serilor și dimineților” se referea la sacrificiile de dimineață și de seară. Termenul „seri și dimineți” se referă întotdeauna la o zi de 24 de ore, deoarece, după cum ne spune Geneza capitolul 1, o zi biblică începe seara. Unii înțeleg expresia „dimineață și seară” că ar reflecta conceptul biblic al sacrificiilor de dimineață și de seară. Cei care învață că cele 2300 de zile (sau seara și dimineața) se referă la cele două sacrificii zilnice susțin că curățarea sanctuarului a venit în momentul în care Macabeii au recucerit templul și l-au curățat de toți idoli păgâni înființați de Antiochus Epiphanes și armata sa în 165 î.Hr. Această profanare a templului era cunoscută ca „urâciunea pustiirii” despre care vorbea Daniel (Daniel 9:27; 11:31; 12: 1). Deși putem trage unele paralele istorice cu acest eveniment, întrucât cele 2300 de seri și dimineți nu trebuiau să se termine până la „vremea sfârșitului”, ele nu ar fi putut fi îndeplinite în 165 î.Hr. Aproape 200 de ani mai târziu, Isus a vorbit despre asta ca fiind încă în viitor. (Marcu 13:14).

Văzând o legătură clară cu curățirea sanctuarului menționat în Daniel 8:14 cu curățirea sanctuarului care a avut loc în Ziua Ispășirii descrisă în capitolul 16 din Levitic, acești credincioși din secolul al XIX-lea au dat „strigătul de la miezul nopții” spunând: „Iată mirele [Isus] vine; ieșiți în întâmpinarea lui” (Matei 25: 6).

Știind acum că profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9 explică cele 2300 de seri și dimineți ale capitolului 8, au recunoscut această perioadă de timp începând cu decretul de restaurare și reconstruire a Ierusalimului în 457 î.Hr. de către regele Artaxerxes (Daniel 9:25; Ezra 7: 11-26). Acest calcul i-a adus astfel în anul 1844 d.Hr. Dar crezând că Isus urma să se întoarcă și să curețe pământul prin foc, ei au înțeles greșit sensul „sanctuarului” crezând că se aplica pământului.

Anul 1844 a marcat cel de-al 37-lea Jubileu de la înălțarea lui Hristos la cer, la 40 de zile de la învierea Sa în 31 d.Hr. Convergența exact a intervalelor de Jubileu de 49 de ani între înălțarea lui Hristos pentru a începe slujirea Lui în Locul Sfânt la Rusalii și când El a început slujirea în Locul Preasfânt, exact 37 de jubilei mai târziu ($37 \times 49 = 1813 + 31 \text{ d.Hr.} = 1844$) este o confirmare puternică că cel puțin anul care pune capăt profeției lui Daniel 8 din 2300 este cert și sigur. Unii caută un al 3-lea templu în Ierusalim pentru a îndeplini această profeție, totuși acesta ar fi de fapt al 4-lea templu. Adevărul este că adevăratul sanctuar al lui Dumnezeu este poporul Său: „Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi ...?” 1 Corinteni 6:19; 3:17.

Nu ar trebui judecata finală și curățarea sanctualelor cerești și pământești (templele corpului nostru) să înceapă într-o zi anuală a ispășirii? Cu siguranță ar fi în concordanță cu modelul stabilit de festivalurile de primăvară. Dar Ziua Ispășirii trebuie să se împlinească într-o singură zi? Paștele și moartea lui Hristos au coincis cu o singură zi; revărsarea Duhului Sfânt și a predica lui Petru a avut loc în ziua Rusaliilor. De ce nu ar trebui să se împlinească împlinirile antitip în momentul celei de-a doua veniri a lui Isus, „în timp real” la fel ca cele din prima Sa venire?

Dar s-au împlinit complet sărbătorile de primăvară în 31 d.Hr.? A fost ziua Rusaliilor descrisă în Fapte 2 ploaia timpurie sau târzie? Sunt două ploi; asta este sigur: Deuteronom 11:14; Ioel 2:23; Zaharia 10: 1; Iacov 5: 7. Această ploaie din urmă este legată în special de ștergerea păcatelor (limbajul Zilei Ispășirii) și de viitorul mileniu final și de pământul nou (Corturile). „Pocățiți-vă, așadar, și convertiți-vă, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vremurile de învioreare vor veni din prezența Domnului. Și El îl va trimite pe Iisus Hristos” Fapte 3: 19,20. Acest lucru sugerează că va exista o împlinire repetată a sărbătorilor chiar la sfârșitul timpului. Chiar și un eveniment final de Paște (menționat de Iisus în Luca 22: 16,18) poate avea loc într-un Paște anual, atunci când va exista o altă sentință de moarte pronunțată asupra celor care refuză să se închine la cineva în afară de „Acela care a făcut cerul și pământul și fântâni

de apă ”(Apocalipsa 14: 7) și refuză să accepte un semn în mână sau pe frunte (Apocalipsa 13:15).

Poate că 1844 a marcat începutul Zilei Ispășirii cerești și o viitoare Zi a Ispășirii va marca sfârșitul slujbelor în Locul Preasfânt și pronunțarea Apocalipsei 22:11. Ar putea trâmbițele finale, Ziua Ispășirii și Tabernacole să transpire în termen de 15 zile? Ceva de luat în considerare. Fii cu ochii pe zilele de sărbătoare!

Corturilor

Sărbătoarea Corturilor este ultimul și singurul festival care nu a îndeplinit încă antitipul. Acest lucru se va împlini la a doua venire. Cu siguranță nu a fost desființat la cruce. Va fi evenimentul final stabilit pentru a marca evenimentele care se petrec după întoarcerea lui Hristos în nori cu secera pentru secerătoare? S-ar părea așa (cf. Zaharia 14: 1-5,9,12-16; Apocalipsa 20; 21: 1-3). Isus a spus: „Vegheați și fi-ți gata”. Urmărirea lunilor noi pentru a ști când vine luna a 7-a ar putea face parte din această veghere. Este posibil. Cred că voi fi atent pentru orice eventualitate.

11. A făcut Dumnezeu ca sărbătorile să înceteze?

Da și nu. Când triburile nordice ale Israelului s-au despărțit de Iuda și Benjamin, Ieroboam a schimbat timpul sărbătorilor de toamnă de la a șaptea la a opta lună și a stabilit centre de închinare alternative în Dan și Betel împodobite cu o pereche de viței de aur.

Ieroboam a făcut o casă de înălțimi și a pus preoți luați din tot poporul, care nu făceau parte din fiii lui Levi. ³²A rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițelilor pe care-i făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicate de el. ³³Și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese după bunul lui plac. A hotărât-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel și s-a suit la altar să ardă tămâie. 1 Regi 12:31-33

Pentru nordul Israelului, sărbătorile Domnului au ajuns cu siguranță la sfârșit, după cum a profetizat profetul Osea..

Voi face să înceteze toată bucuria ei, sărbătorile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei și toate praznicele ei.” Osea 2:11

În termeni clari, Iehova va sfârși...

“zilele ei de sărbătoare” (חַג־גֹּתִי hag-gath, ἑορτὰς *heortas* în LXX)
anual

“lunile ei noi” (חֹדֶשֶׁי־יָדָי hō-šhāh, νοημηνίας noumenias LXX)
lunar

“săbaturile ei” (שַׁבָּתֵי־יָדָי šhab-bat-t, σαββατὰ sabbata LXX) și
săptămânal

“toate sărbătorile ei solemne” (מוֹעֲדֵי־יָדָי mo'ed, πανηγυρεις panegureis
LXX) de zi cu zi și toate cele de mai **sus**

Osea a trăit în regatul de nord al Israelului și a fost instruit de Dumnezeu să promulge o profeție triburilor răzvrătitoare.

*El s-a dus și a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu. ⁴ Și Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel, căci, peste puțină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu pentru sângele vărsat la Izreel și **voi pune capăt domniei lui peste casa lui Israel.**” Osea 1:3,4.*

În 722 î.Hr. triburile nordice au fost luate în captivitate de Asiria, pentru a nu se mai întoarce niciodată. 130 de ani mai târziu, Babilonul a luat regatul sudic al lui Iuda pentru 70 de ani de captivitate. Dar Iuda s-a întors sub Ezra și Neemia și a restaurat sărbătorile, în special sărbătoarea Corturilor.

*Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie a făcut **corturi** și a locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, până în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. Și a fost foarte mare veselie. Neemia 8:17*

Chiar și Evreii, copiii lui Israel, nu au ținut sărbătorile timp de multe secole. Și apoi au fost restaurate. Așa cum vechile cărări sunt restaurate astăzi (Isaia 58: 12-14).

12. Câte legi sunt acolo?

Unul dintre primele indicii că există o serie de legi este ceea ce Domnul a spus despre Avraam, cu peste 400 de ani înainte ca **legea** (Tora) să fie rostită la Mt. Sinai. „...Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele. [Tora]”. Geneza 26: 5. Împreună cu legile Sale au existat și porunci și orânduiri. Avraam a păstrat cele zece principii în închinarea adevăratului Dumnezeu Creator al cerului și al pământului, respectând viața și bunurile altora în salvarea lui Lot și a tuturor bunurilor sale, credincios Sarei până moartea i-au despărțit - chiar ascultând oferta ei de a o lua pe Agar , și nu a râvnit orașele fertile din câmpie.

Dar a păstrat Avraam Sabatul? Unii spun că nu, pentru că nu există nicio mențiune specifică. Cu toate acestea, în Exodul 16 Dumnezeu reintroduce Israelul, care tocmai plecase din Egipt, la Sabatul Său săptămânal. Unii l-au observat în timp ce alții au refuzat. Drept urmare, Dumnezeu spune: „Până când refuzați să păziți poruncile și legile Mele?” Versetul 28. El a spus aceasta pentru că au refuzat să păstreze Sabatul. Dar, referindu-se la Avraam, El a spus că Avraam a ținut poruncile și legile Sale, de aceea Avraam trebuie să fi ținut Sabatul.

Ce legi a ținut Avraam? El a plătit zeciuiala lui Melchisedec și a adus jertfe Domnului. El s-a circumcis pe sine, pe fiii săi și pe toți bărbații din gospodăria sa. El chiar a spălat picioarele străinilor în vizită și le-a servit o masă de carne curată și azime.

Porunci, legi și orânduiri. Acest lucru este similar cu o altă combinație care apare frecvent în Pentateuh: porunci, legi și judecăți.

*El și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, **Cele Zece Porunci**, și le-a scris pe două table de piatră.¹⁴ În vremea aceea, Domnul mi-a poruncit să vă învăț **legi și porunci**, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire. Deuteronom 4:13,14*

*Întâi pe **poruncile, legile și rânduielile** care a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire; Deuteronom 6:1*

*Deut 7:11 De aceea, păzește **poruncile, legile și rânduielile** pe care ți le dau azi și împlinește-le.. Deuteronomy 7:11,12*

Și, pe lângă asocierea strânsă a acestor trei, observați poruncile, *legile și rânduielile*, toate trei sunt ale lui Dumnezeu, sunt ale Lui, îi aparțin Lui.

*Ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, poruncile **Lui** și legile **Lui** pe care vi le-a dat. Deuteronom 6:17*

*Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeul tău, și să păzești totdeauna **învățăturile Lui, legile Lui, rânduielile Lui și poruncile Lui**. Deuteronom 11:1*

*Astăzi, tu ai mărturisit înaintea Domnului că El va fi Dumnezeul tău, că vei umbla în **căile Lui**, vei păzi **legile, poruncile și rânduielile Lui** și vei asculta de glasul Lui. Deuteronom 26:17*

*Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe **căile Lui** și să **păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui**, ca să trăiești și să*

te înmulțești și ca Domnul, Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în țara pe care o vei lua în stăpânire Deuteronom 30:16

*Să **împliniți poruncile Mele** și să țineți **legile Mele**: să le urmați. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru. ⁵ Să păziți **legile și poruncile Mele**: omul care le va împlini va trăi prin ele. Eu sunt Domnul! Levitic 18:4,5*

Dar aceste **rânduielei, porunci și legi** se mai numesc și legea lui Moise pentru că i s-a dat lui Moise să le dea lui Israel:

*Acestea sunt **rânduielele, poruncile și legile** pe care le-a statornicit Domnul între El și copiii lui Israel, pe muntele Sinai, **prin Moise**. Levitic 26:46*

*Aceasta este legea pe care a dat-o **Moise** copiilor lui Israel. ⁴⁵ Iată învățăturile, legile și poruncile pe care le-a dat **Moise** copiilor lui Israel, după ieșirea lor din Egipt. Deuteronom 4:44,45*

Cartea lui Neemia spune clar că „**cartea legii**”, „**legea lui Moise**” și „**legea lui Dumnezeu**” sunt una și aceeași:

Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor.

*Atunci, tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea Porții Apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să **ia cartea Legii lui Moise**, dată de Domnul lui Israel. ² Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea. ³ Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea Porții Apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare-aminte la citirea **cărții Legii**...Ei citeau deslușit în **cartea Legii lui Dumnezeu** și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră. Neemia 8:1-3,8*

Moise a fost canalul, agentul prin care s-a dat legea. Legile și rânduielele sunt exemple detaliate, de amplificare și mărire a principiilor generale exprimate în cele Zece Porunci. Așa și Hristos a venit să mărească legea (Isaia 42:21) și El s-a suit și el pe munte și i-a învățat pe oameni legea mai detaliat (Matei 5).

Legea Tatălui a fost rostită de pe Muntele Sinai de către Fiul lui Dumnezeu (Exod 20: 1); El este Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 1: 1-3,14; Apocalipsa 19:13). Isus a spus în Ioan 12:49: „Nu am vorbit despre mine; dar Tatăl care m-a trimis, mi-a dat o poruncă, ce să spun și ce să vorbesc”. Pavel spune că „legea a fost adăugată din cauza nelegiuirilor” și „a fost rânduită de îngeri în mâna unui

mijlocitor” Galateni 3:19. Acest mediator nu este altul decât Isus; „Căci există un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Hristos Isus” 1 Timotei 2: 5. Îngerii la care se referă Pavel sunt „zece mii de sfinți” cu care Dumnezeu a venit peste Mt. Sinai când „din mâna dreaptă a plecat o lege înflăcărată pentru ei” Deuteronom 33: 2. De asemenea, rețineți că cuvântul „adăugat” din Galateni 3:19 poate fi tradus și ca „rostit” - „legea a fost rostită din cauza nelegiuirilor”. Este același cuvânt grecesc folosit în Evrei 12:19 tradus ca „vorbit” care se referă la același eveniment. Este, de asemenea, același cuvânt grecesc folosit în Septuaginta (LXX) din Deuteronomul 5:22, unde scrie: „Aceste cuvinte le-a spus Domnul către toată adunarea voastră pe munte, din mijlocul focului, al norului și al întunericului dens, cu o voce grozavă: și el nu a mai adăugat [sau a vorbit] ”.

Poruncile și legile sunt strâns asociate.

*Păzește dar legile și poruncile Lui, pe care ți le dau azi, ca să fii fericit...
Deuteronom 4:40*

*Ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, **toate legile și toate poruncile Lui** pe care ți le dau și să ai zile multe. Deuteronom 6:2*

*Să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, și să **împlinești poruncile și legile Lui** pe care ți le dau astăzi... Deuteronom 27:10 Deasemenea, Deuteronom 28:15; 30:9,10*

Cartea legii conținea atât cele Zece Porunci, cât și legile. Când David a predat împărăția fiului său Solomon, el l-a sfătuit să „păstreze porunca Domnului, Dumnezeului tău, să meargă pe căile Sale, să păzească poruncile și legile Sale, judecățile și mărturiile Sale, așa cum este scris în legea lui Moise” 1 Kings 2:3.

*Când se va așeza pe scaunul de domnie al împărăției lui, să scrie pentru el, într-o carte, **o copie a acestei legi, pe care s-o ia de la preoții din neamul leviților.*** ¹⁹*Va trebui s-o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, **să păzească și să împlinească toate cuvintele din legea aceasta și toate poruncile acesteia,***
Deuteronom 17:18,19

Copia legii din carte conținea „această lege” și „aceste legi”. Astfel, legea celor zece porunci a fost inclusă în cartea legii pentru acces și referință de către preoți și rege. Legea inițială se afla în interiorul chivotului. Nu a fost plasat pe

ecran public. Nimeni nu ar ști ce au spus cele Zece Porunci dacă ar rămâne în arcă. Un exemplar a fost inclus în cartea legii.

În clipa când au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea Legii Domnului, dată prin Moise.... Când a auzit împăratul cuvintele Legii, și-a sfâșiat hainele. ... pentru că părinții noștri n-au ținut cuvântul Domnului și n-au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta. 2 Cronici 34:14,19,21

În 2 Cronici 17: 9 Iosafat i-a trimis pe leviți cu „cartea legii DOMNULUI” în toată țara pentru a învăța poporul. Această carte a fost mult mai mult decât simpla lege a lui Moise. A inclus Exodul 20-23 care conține cele Zece Porunci, legile și orânduirile.

Un semn în mână și în frunte

Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere-aminte pe mâinile voastre și să fie ca niște fruntare între ochii voștri(frunte). Deuteronom 11:18

Ce cuvinte au fost acestea? Un semn pe mână și în frunte. În Apocalipsa 7: 1-3 „pecetea Dumnezeului viu” este plasată în frunte. În Isaia 8:16 se spune că acest sigiliu este legea lui Dumnezeu. Evrei 8:10 repetă promisiunea Noului Legământ din Ieremia 33 unde Dumnezeu promite să scrie **legea Sa** în inimile și mințile noastre. În Apocalipsa 14: 1 acest sigiliu apare ca „numele” (adică „caracterul”) Tatălui, din nou în frunte. Dumnezeu a spus: „Ascultați-mă, voi, cei care cunoașteți [experiența intimă] **a dreptății**, oamenii în a căror inimă este legea mea ...” Isaia 51: 7. Aici vedem că legea este o transcriere a propriului caracter al dreptății Tatălui. În versetul 6 El spune „neprihănirea mea nu va fi desființată”. A desființat legea lui Dumnezeu înseamnă a-l desființa pe Dumnezeu Însuși. După Apocalipsa 14: 1 dezvăluie numele Tatălui (caracterul) scris în frunțile noastre, versetele 9-12 dezvăluie ceva cu adevărat uimitor:

*... Dacă cineva se închină fiarei și imaginii sale, și primește **semnul său în fruntea lui, sau în mâna lui**, deasemenea va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu ... Aici este răbdarea sfinților: iată-i pe cei care țin **poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus**.*

Aceste versete relevă în mod clar că „semnul fiarei” are legătură cu NE respectarea „poruncilor lui Dumnezeu” și nici păstrarea „credinței lui Isus”. Contrastul este caracterul lui Dumnezeu de iubire și libertate sau caracterul de forță și constrângere al lui Satan. Nu putem manifesta caracterul lui Dumnezeu fără să avem credința infailibilă a lui Isus în noi.

*Sunt răstignit cu Hristos: cu toate acestea, trăiesc; dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine: și viața pe care trăiesc acum în carne și oase trăiesc **prin credința Fiului** lui Dumnezeu, care mă iubit, și sa dat pentru mine. Galateni 2:20 (vezi, de asemenea, Romani 3:31).*

David s-a rugat: „Am ascuns cuvintele tale în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva ta” Psalmul 119: 11. Aceste cuvinte ale legii erau citite poporului de către preot la fiecare șapte ani de sărbătoarea Corturilor:

Moise a scris legea aceasta și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, care duceau chivotul legământului Domnului și tuturor bătrânilor lui Israel. ¹⁰ Moise le-a dat porunca aceasta: „**La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la Sărbătoarea Corturilor,** ¹¹ când tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, **să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.** ¹² Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, **ca să audă și să învețe** să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia. Deuteronom 31:9-12

În zilele apostolilor se citeau porțiuni ale acestei legi în fiecare sabbat: „Căci Moise din vechime are în fiecare cetate pe cei care-l propovăduiesc, fiind citit în sinagogi în fiecare zi de sabbat” Fapte 15:21. De asemenea, Isus a citit din „Legea și profeții” în Sabbat (Luca 4: 16-21).

13. Au fost abolite legile la cruce?

Scrisoarea lui Pavel către Efeseni ar putea da această impresie.

“Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea ¹⁵și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace, .” Ephesians 2:14,15

Se pare că legea poruncilor conținută în rânduieli a fost abolită în trupul Său. Să ne uităm la alte traduceri ale acestui verset:

NIV: "punerea deoparte în carnea lui legea cu comenzile sale și regulamente"

New Living Translation: "încetarea sistemului de drept cu porunci și regulamente"

ESV: "abolirea legii poruncilor exprimate în ordinante"

Holman: "a făcut de nici un efect legea constând din comenzi și exprimate în regulamente"

Aramaică: "a anulat ura prin carnea lui și legea comenzilor în poruncile sale"

Traducerea Cuvântului lui Dumnezeu: "a pus capăt poruncilor și cererile găsite în învățăturile lui Moise"

Douay-Rheims: "anularea legii poruncilor conținute în Decrete"

Traducerea literală a lui Young: "dușmănia în trupul său, legea comenzilor în rânduieii"

Această lege, oricare ar fi fost ea, a provocat dușmănie și despărțire (Isaia 59: 2). Când omul a păcătuit pentru prima dată în Eden, a existat o separare imediată de Dumnezeu: Adam și Eva s-au ascuns de frică. Dar Hristos a promis că va pune vrăjmășie între sămânța femeii și șarpe (Geneza 3:15). Dușmănia este ostilitate, animozitate, opoziție, antagonism, rea voință. Acesta a fost sentimentul dintre evrei și neamuri; și ei erau separați de o dușmănie care era ca un „perete de mijloc al separării” între ei.

O parte din ostilitatea care a existat între ei a fost rezultatul anumitor porunci cuprinse în ordonanțe. Al cui ordonanțe? Acest cuvânt din greacă este dogmă și înseamnă decret sau reglementare. Dogmele pot fi religioase sau civile, rânduite de Dumnezeu sau create de om. Isus s-a referit la legile evreiești spunând: „Degeaba Mă cinstesc ei învățând ca învățături niște porunci omeniești.” Matei 15: 9. Evreii au adăugat multe, multe reguli și reglementări suplimentare la toate legile, statutele și judecățile lui Dumnezeu, făcându-i o povară și discriminând așa-numiții neamuri murdare, necurate, necircumcise care au reacționat cu sentimente de prejudecăți, ostilitate și animozitate..

Evreii numeau neamuri câini necircumciși. David a îndreptat acest epitaf către Goliat în 1 Samuel 17:26, 43. Bărbații necircumciși nu puteau lua parte la Paște (Exod 12:48) și nici să intre în sanctuar (Ezechiel 44: 9). Iosua a făcut oamenii tăiați împrejur înainte de a intra în Canaan, deoarece nimeni nu fusese tăiat împrejur în timpul rătăcirilor în pustie (Iosua 5: 7). Petru s-a referit la aceasta la Consiliul Ierusalimului care a fost convocat deoarece „unii oameni care coborau din Iudeea [o anumită sectă a fariseilor] i-au învățat pe frați:„ Dacă nu sunteți tăiați împrejur după modul [legii] lui Moise, nu puteți mântui ”” Fapte 15: 1, 5, 9. Ei recomandau acest lucru fraților necondiționați ai Neamurilor. Atunci Petru „s-a ridicat” și i-a apărat pe neamuri, spunând că Dumnezeu „nu a pus nicio diferență între noi și ei”. Nici o diferență între evrei și neamuri? Care a fost diferența? Circumcizie.

„Acum, de ce să-L ispitești pe Dumnezeu, să pui un jug pe gâtul ucenicilor, pe care nici părinții noștri, nici noi nu am putut să-l purtăm?” Petru a întrebat în versetul 10. Părinții nu au purtat jugul tăierii împrejur în anii lor în pustie.

Deci, Iacov a concluzionat că „nu îi deranjăm” (să fie circumciși), ci doar că ei se abțin de la idoli, curvie și mâncare de sânge; care fac parte din lege. Unii spun că acestea au fost singurele legi pe care le-au respectat neamurile, dar rețineți că sunt instrucțiuni preliminare deocamdată și că vor crește în cunoaștere și har în timp ce citeau și studiau legea lui Moise pentru că era citită în sinagogi în fiecare sabat (versetul 21). Da, evreii și neamurile citesc din aceeași lege în fiecare sabat (Numeri 15:16).

„Creștinii primitivi au păstrat Sabatul evreilor; ... prin urmare, creștinii, mult timp împreună, și-au păstrat convențiile în Sabat, în care s-au citit unele porțiuni ale legii ... ”(The Whole Works of Jeremy Taylor, Vol. IX, p. 416, R. Ediția Heber, Vol. XII, p. 416).

Nu numai această vrăjmășie a circumciziei a fost abolită la cruce, ci și vrăjmășia dintre toți oamenii și Dumnezeu. „Pentru că mintea trupească [este] dușmănie împotriva lui Dumnezeu” Romani 8: 7. Când Hristos, Mielul lui Dumnezeu, a murit, El a desființat vrăjmășia din trupul Său, fiind sacrificiul final; El a pus capăt sistemului sacrificiului, al serviciilor templului pământesc și al tuturor ritualurilor, riturilor și reglementărilor legate de sacrificii, chiar și tăierea împrejur - care era un sacrificiu de sânge.

Pironit pe cruce

Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. ¹⁴A șters zăpăsul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit pironindu-l pe cruce. ¹⁵A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce. ¹⁶Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat, ¹⁷care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos. Coloseni 2:13-17

Majoritatea creștinătății interpretează „scrierea de mână a rânduielilor” ca legea lui Dumnezeu care a fost pironită pe cruce și astfel, cred ei, nu există acum obligația Noului Testament de a păstra Sabatul și nici restul celor Zece Porunci, nici o „morală continuă”. imperativ” pentru a păstra a șaptea zi a săptămânii ca Sabatul Domnului.

Pe de altă parte, creștinii care păstrează Sabatul au susținut în mod tradițional că există o diferență între legile morale și ceremoniale și că această altă lege,

„Legea lui Moise” a fost pironită pe cruce. Astfel, „Sabatele ceremoniale” din legea lui Moise și nu Sabatul zilei a șaptea a celor Zece Porunci s-au încheiat cu moartea lui Hristos deoarece, cred ei, nu Legea lui Dumnezeu, ci Legea lui Moise este împotriva noastră.

Impotriva noastră

Ce anume este împotriva noastră? Unii susțin că este „cartea legii”. Ei presupun că numai legea lui Moise este împotriva noastră din cauza textului următor al Scripturii:

*.. a dat următoarea poruncă leviților, care duceau chivotul legământului Domnului: ²⁶„**Luați cartea aceasta a legii și puneți-o lângă chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, ca să fie acolo ca martoră împotriva ta...**” Deuteronom 31:25,26*

Acesta este unul dintre cele mai faimoase pasaje folosite pentru a spune că legea lui Moise a fost împotriva poporului și apoi a legat-o cu Coloseni 2:14. Citind contextul, descoperim că această carte a legii nu este împotriva oamenilor, ci este pur și simplu un „martor” împotriva lor. Observați versetul 28:

*“Strângeți înaintea mea pe toți bătrânii semințiilor voastre și pe căpeteniile oștirii voastre; voi spune cuvintele acestea în fața lor și **voi lua martor împotriva lor cerul și pământul.**” Deuteronom 31:28*

Cartea legii nu este mai mult împotriva oamenilor decât sunt „cerul și pământul”. Dacă merg la cumpărături cu tine, și te avertizez să nu furi nimic înainte să plecăm, totuși o faci oricum (chiar în timp ce te urmăresc!), Înseamnă asta că am fost împotriva ta? Nu, sunt pur și simplu doar martor la încălcarea legii . și martorul meu va rămâne ca probă în instanță împotriva dumneavoastră. Observați aceeași idee în Deuteronomul 4: 25,26:

*“Când vei avea copii și copii din copiii tăi și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica, dacă vă veți face chipuri cioplite, înfățișări ale vreunui lucru, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, ca să-L mâniati, ²⁶**iau astăzi martori împotriva voastră cerul și pământul** că veți pieri de o moarte repede din țara pe care o veți lua în stăpânire dincolo de Iordan și nu veți avea zile multe în ea, căci veți fi nimiciți de tot.” (Deasemenea, Deuteronomy 30:19).*

Cerul nu este împotriva noastră, dar ne urmărește deciziile. Deci, dacă interpretarea lor a fost corectă, iar legea lui Moise a fost desființată la cruce pentru că este „un martor împotriva ta”, atunci cerul și pământul trebuie să fi fost și ele desființate din același motiv. Evident, o astfel de interpretare este greșită.

Scierea de mână a ordonanțelor

O a treia înțelegere a acestui pasaj este că „ștergerea scrierii de mână a ordonanțelor” este pur și simplu reafirmarea frazei imediat precedente „**a iertat toate greșelile tale**” din versetul 13, care stabilește contextul important: „tu, fiind mort în păcatele tale și necircumcizia din carnea voastră, El a înviat împreună cu el, iertându-vă toate greșelile”, nelegiuirea voastră, păcatele voastre. Cum a demonstrat Hristos iertarea Sa veșnică pentru păcatele noastre? Ștergându-i, „purtându-i în propriul trup pe lemn” (1 Petru 2:24). „Scierea de mână a rânduielilor” este deci datoria păcatului și dușmănia care rezultă din mintea trupească care a fost pironită pe cruce în Isus.

În afară de „scierea de mână a ordonanțelor” de către KJV, alte traduceri se referă la „taxa datoriei noastre legale” NIV, „evidența datoriilor” ESV, „certificatul de datorie” NASB, „nota de datorii a noastră” Biblia aramaică în engleză simplă. Toate acestea exprimă fraza greacă *cheirographon tois dogmasin* găsită aici în Coloseni 2:14.

“Contextul începe cu 2:12, în care Pavel vorbește despre faptul că este „înmormântat cu El în botez”. Pavel se referă la acea curățare cu două fraze de participare care sunt paralele, a doua repetând gândul primei. Prima dintre aceste două fraze este „ne-a iertat toate greșelile noastre” (versetul 13, RSV). Fraza paralelă și repetitivă este „anularea legăturii [*cheirographon tois dogmasin*] care stătea împotriva noastră” (versetul 14, RSV). Ambele fraze înseamnă în esență același lucru, a doua repetând pur și simplu în termeni diferiți ce a însemnat pentru el să ne ierte păcatele. Astfel, iertarea păcatelor noastre a dus la anularea datoriei care era împotriva noastră”. (William E. Richardson, Andrews University, Revista ministerului „Sabatul pironit pe cruce?”, Mai 1997))

Dogmasin, de unde obținem cuvântul „dogmă”, lege, decret, ordonanță, statut, este ușor de înțeles. Orașele au ordonanțe, legi locale care reglementează parcare, gunoiul, solicitarea etc. Și asociată fiecărei ordonanțe este o pedeapsă pentru încălcarea acesteia. Cheirographon în această epistolă este singura apariție a cuvântului în Noul Testament. Este tradus literal „sciere manuală” așa cum prevede KJV. Dar ce scrie? În altă literatură greacă, acest cuvânt se găsește în locurile legale, în sala de judecată, unde documentul care enumeră acuzațiile împotriva acuzatului este numit cheirographon, care este afișat de reclamant în mijlocul sălii de judecată. Pavel folosește, de asemenea, acest al doilea termen legal atunci când spune că Hristos a scos cheirograful „din drum” și din mijloc, îndepărtând peretele mijlociu al separării.

Satana, Acuzatorul fraților (Apocalipsa 12: 9,10), indică certificatul datoriei noastre, dar Avocatul nostru cu Tatăl spune pur și simplu: „Domnul te mustră!” Zaharia 3: 2. Hristos pur și simplu iartă datoria și anulează acuzația. „Scoate-i hainele murdare de pe el” (versetul 4a). O scoate din drum. „Am făcut să treacă nelegiuirea ta de la tine și te voi îmbrăca cu îmbrăcăminte” (versetul 4b).

Acesta este motivul pentru care chiar versetul următor spune că Hristos „a dezbrăcat principatele și puterile, El le-a arătat în mod deschis, triumfând asupra lor” Coloseni 2:15. Hristos le-a dezbrăcat jefuind „principatele și puterile, conducătorii întinericului acestei lumi, răutatea spirituală din locurile înalte” (Efeseni 6:12) de acuzațiile lor. Dovezile sunt eliminate din caz, iar acuzatorul nostru, Satan, stă cu mâinile goale, fără nimic care să ne condamne. „Prin urmare, nu există acum nici o condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus!” Romani 8: 1.

Ștergerea

Isus ne-a șters păcatele prin moartea sa pe Cruce, unde Și-a câștigat dreptul de a "ne ierta păcatele și de a ne curăța de orice nedreptate" (1 Ioan 1:9). Acesta este momentul în care Fiul lui Dumnezeu a avut "milă de mine ... în conformitate cu [bunătatea lui] iubitoare" și a "**șters păcatele mele**" pentru a "șterge toate nedreptățile mele" Psalmul 51:1,9. Aceasta este atunci când el "**șters**, ca un nor gros, fărâdelegile tale" Isaia 44:22. Aceasta este prima (sau, ispășirea de zi cu zi) a păcatelor noastre (Exodul 29:36; Romani 5:11). Dar există o ultimă ștergere (reprezentată de ispășirea anuală) atunci când "păcatele noastre pot fi **șterse**, atunci când vremurile de revigorare *vor veni* din prezența Domnului; și El îl va trimite pe Isus Hristos" Faptele Apostolilor 3:19,20. Acesta este un timp care este încă să vină în viitor în timpul ispășirii finale în locul Cel mai sfânt al sanctuarului ceresc care se întâmplă acum. Acest aspect al Zilei de Ispășire care este încă o umbră a lucrurilor bune care au să vină. Curățarea recordului nostru nu este pur și simplu eliminarea paginilor din cartea de înregistrări și înlocuirea lor cu pagini noi. El *ne* curăță de actul de a păcătui prin Spiritul Său locuind în noi, făcându-ne să "umblăm în nouitatea vieții" Romani 6:4. Astfel, vom avea un proiect caracter curat (record) de sănătate.

Deci, Hristos nu a scos din cale dogma, dogma, rânduiala, legea; El a îndepărtat cheirograful, evidența acuzațiilor, luând datoria asupra Sa. El a fost „făcut să fie păcat, care nu cunoștea păcatul” (2 Corinteni 5:21). El ia evidența păcatelor noastre cu toate detaliile - locurile, datele și orele, mărturia martorilor - și o șterge, ștergând datoria noastră și o scoate din drum. Cum? Luând datoria noastră, păcatele noastre asupra lui. Nici o lege nu a fost pironită pe o cruce, dar Isus a fost. Singura lege care s-a încheiat la cruce a fost legea sacrificiilor.

Pavel a exprimat acest lucru într-o scrisoare către Filemon, când a spus: „Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, îl voi răsplăti!” Filimon 18,19. Filimon a fost membru al bisericii Colose. Paul nu va șterge scrisul de mână care promitea plata, dar va șterge datoria plătind-o.

Încheiat la Cruce

Jertfele și toate riturile, regulamentele și ceremoniile asociate acestora, așa cum am menționat deja, au sfârșit într-adevăr la cruce. Gata cu preoția pământească; gata cu slujbele templului; gata cu templul! Dar s-au terminat toate legile lui Moise la cruce? Nu. Continuăm să recunoaștem și să apelăm la legile levitice ale sănătății, zeciuială, respectarea Sabatului de la apus la apus, etc. Mai mult, să acceptăm că sărbătorile, hotărârile și poruncile care au fost date de Hristos însuși lui Moise au fost cele care au fost pironite pe cruce, înseamnă că sunt ceea ce este „împotriva noastră” și „contrară nouă” și că Fiul lui Dumnezeu a oferit poporului Său un blestem și nu o binecuvântare.

Contextul din Coloseni 2 se referă la impunerea de reguli și reglementări create de om. De șase ori cuvintele bărbat sau bărbați apar în acest capitol.

- 2:4 “Și asta spun, ca nu cumva vreun **bărbat** să te păcălească.”
- 2:8 “Feriți-vă ca nu cumva orice **om** te strice prin filozofie și înșelăciune, după tradiția **de oamenilor**”
- 2:16 “Să nu te judece **nimeni**, prin urmare,”
- 2:18 “Să nu te păcălească **nimeni.**”
- 2:20-22 “de ce... sunteți supuși rânduielilor (nu atingeți; nu gustați; nu manipulați; care trebuie să piară cu folosinta lor) după poruncile și doctrinele **oamenilor?**”

Sărbătorile Domnului nu sunt poruncile și doctrinele oamenilor. Legile dietetice, statutele zecimii, nu sunt poruncile oamenilor. Atunci de ce listează Pavel carnea și băuturile, sărbătorile, lunile noi și Sabatele ca subiect al condamnării? Să ne uităm la lista lui Paul.

Mâncare și băutură

În primul rând, cuvintele grecești traduse „mâncare și băutură” sunt *brosis* și *posis*. Este tentant să ne gândim că au ceva de-a face cu ofrandele cu alimente și băuturi mozaice care s-au încheiat cu moartea lui Hristos. Dar aceste cuvinte

grecești nu sunt folosite niciodată cu referire la ofrandele de masă și băutură din Septuaginta sau Noul Testament. De fapt, **thusia** este cuvântul tehnic pentru sacrificiu de carne, iar **spendo** este termenul care înseamnă „a oferi o jertfă sau o ofrandă de băutură”. Pavel le-ar fi folosit dacă intenția sa era să indice ofrandele de carne și băuturi.

De asemenea, **aceste două cuvinte au acțiune de final**, și ar trebui traduse prin simplul „mâncare și băutură”. În consecință, ele se referă nu la ritualuri mozaice, ci la interdicțiile susținute de unii învățători falși de a se abține de la diferite plăceri lumești. Aceștia susțineau „autoflagelarea” credincioșilor colosieni, spunând: „Nu purta, nu gusta, nu atinge!” (Versetele 18, 20, 21 și 23.) Privarea de sine a hranei și a apei poate părea devoțională, dar într-adevăr nu are valoare spirituală. Nimeni să nu te condamne pentru părtășia ta socială la festivaluri, la lunile noi sau la Sabat.

Festivaluri, Luni Noi, Sabaturi

Expresia „sărbători, luni noi sau Sabate” (heortes, noumenias, sabbaton) din versetul 16 nu se găsește **nicăieri altundeva în Noul Testament**, dar apare de **cinci ori în Septuaginta** (2 Cronici 2: 4; 31: 3; Neemia 10) : 33; Ezechiel 45:17; Osea 2:11). De fiecare dată, referința se referă la Sabate (săptămânal), la lunile noi (lunar) și la sărbătorile desemnate (anual). Uneori ordinea este inversată, dar în fiecare caz, „luna nouă” se află la mijloc, făcând astfel o **secvență logică** de la săptămânal la anual sau anual la săptămânal. Implicația este că aceasta include Sabatul săptămânal.

A pleda că acestea sunt Sabate ceremoniale (parte a sărbătorilor anuale) îl face pe Pavel să se repete inutil: „Nimeni să nu vă judece cu privire la o zi de sărbătoare / sabat ceremonial, sau cu privire la o lună nouă sau cu privire la un sabat ceremonial, „o afirmație **nici logică, nici probabilă**”. (William E. Richardson, revista Ministry, mai 1997).

Unii susțin că forma plurală a cuvântului „sabat” aici (sabbaton) indică altceva decât Sabatul săptămânal. Dar forma de plural este folosită de multe ori pentru Sabatul săptămânal și numai în sens secundar, adică șapte zile, o săptămână.

De exemplu, natura plurală a sabbatonului poate fi văzută în Marcu 15:42 „A fost pregătirea, adică cu o zi înainte de Sabat”, adică cu o zi înainte de fiecare Sabat. Luca 4:16 „după obiceiul său, a intrat în sinagogă în ziua de sabat [sabbaton]” adică în fiecare sabat. Aceste pluraluri indică natura recurentă a Sabatului săptămânal.

Dar există o utilizare interesantă a pluralului în Matei 28: 1 „După sabat [sabatoni], deoarece a început să se ivească spre prima zi a săptămânii [sabatoni]”, adică prima zi după fiecare sabat. Al doilea eveniment demonstrează conotația tipică „fiecare Sabat”, dar primul Sabaton ar trebui să aparțină aceluși Sabat anume, totuși și el este plural. De ce? Pentru că au existat două Sabate acel Sabat special care a avut loc în aceeași zi: Sabatul săptămânal al zilei a șaptea și prima zi a azimilor, unul dintre cele șapte Sabate anuale asociate cu sărbătorile. Ioan 19:31 se referă la acel Sabat ca la o „zi înaltă”.

Faptele Apostolilor 13:14 spune: „Când au plecat din Perga, au venit la Antiohia din Pisidia și au intrat în sinagogă în ziua de sabat [sabatoni] și s-au așezat”. De ce este plural aici? Aceasta descrie un anumit Sabat când apostolii au vizitat sinagoga din Antiohia și au fost invitați să vorbească. Fie acesta a fost primul dintre mai multe Sabate la care au participat la sinagogă acolo, fie poate că aceasta a fost un alt Sabat înalt în conjuncție cu un Sabat săptămânal și anual.

Deci, deși este clar că Sabatul săptămânal al zilei a șaptea este inclus în lista de lucruri a lui Pavel pentru care nu ar trebui să lăsăm pe nimeni să ne condamne, este de asemenea adevărat că acestea nu au fost ceea ce a fost bătut în cuie pe cruce sau șters sau abolit sau scos din cale.

Să nu te judece nimeni.

Cine făcea judecarea oricum? Evreii sau neamurile? Cei din interiorul bisericii sau din exterior? Marea îngrijorare a lui Pavel în această scrisoare sunt învățăturile false despre Hristos. Singura temă repetată care domină mesajul său este viziunea sărăcită asupra lui Isus care a predominat în „erezia colosiană”. Cele mai puternice afirmații cu privire la deitatea lui Hristos din întregul Noul Testament se găsesc aici.

Dragul Fiu a lui Dumnezeu (1:13) este chipul Dumnezeului invizibil (15) care a creat toate lucrurile din cer și pământ (16). El este întâiul născut al fiecărei creaturi (15), deoarece El este înaintea tuturor lucrurilor și prin El toate lucrurile constau (17). El este capul trupului, biserica, începutul, întâiul născut din morți și are preeminență asupra tuturor lucrurilor (18), deoarece Tatălui i-a făcut plăcere ca în El să locuiască toată plinătatea (19). Căci în El locuiește toată plinătatea Dumnezeirii în trup (2: 9) pentru că El este capul tuturor principatelor și puterii (10) și stă la dreapta lui Dumnezeu (3: 1).

Au existat într-adevăr iudaizatori care „erau din circumcizie” și căutau să-și impună obiceiurile neamurilor. Aceștia i-au făcut același lucru lui Isus, acuzându-L că a încălcat rânduielile lor de Sabat și a ignorat cerințele lor

ceremoniale de spălare a mâinilor. Dar au fost și alții care au folosit „cuvinte ispititoare ale înțelepciunii omului” 1 Corinteni 2: 4; Coloseni 2: 4; „Filozofie și înșelăciune deșartă”, promovând „tradiția oamenilor, după rudimentele lumii” (Coloseni 2: 8). Apoi, Pavel a dat câteva exemple ale acestor cuvinte ispititoare, filosofice, tradiții și rudimente în versetele 21-23. „Nu atingeți; nu gusta; nu lua”, „ se va închina”, „ neglijează trupul” și nu,, satisfacă carnea.”

Aceasta descrie foarte bine asceticismul care a caracterizat gnosticismul, învățătura care a înălțat înțelepciunea umană asupra corpului uman ca fiind inerent rău. Pavel s-a opus acestei filozofii deșarte arătând către Tatăl și Hristos, „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și cunoașterii” (versetul 3), nu mintea omului, pentru că „avem mintea lui Hristos” 1Corinteni 2:16. Dar nu s-au terminat aceste tipuri, umbre și ceremonii la cruce?

Pentru evreii care l-au respins pe Fiul lui Dumnezeu, tipurile și ceremoniile deveniseră într-adevăr tradiții inutile. Dar pentru cei care cred în numele Lui și văd în El împlinirea și substanța tuturor acestor umbre, ceea ce a fost odată glorios devine și mai glorios! Împlinirea nu înseamnă abolire, ci a umple cu sens și semnificație. De aceea Isus nu a venit să distrugă legea, ci să o împlinească (Matei 5:19), să îi dea un sens mai bogat, să mărească legea și să o facă onorabilă (Isaia 42:21).

Preoția pământească și sacrificiile ceremoniale în cele din urmă se vor sfârși când mentalitatea „sacrificiului și darului” încetează din teologia noastră păgână bazată pe potolire (Daniel 9:27). Dumnezeu nu a cerut niciodată sacrificarea sângeroasă a unui animal sau a unui om pentru a ne ierta. Riturile și ceremoniile care aparțineau de jertfele de sacrificiu erau date ca mijloc de a a ne înțelege propria noastră gândire depravată. Acceptând propriul nostru sistem de justiție, Dumnezeu a renunțat la Fiul Său pentru ca noi să credem în cele din urmă că El iertă în mod liber. Hristos nu a murit pentru că Dumnezeu ținea resentimente sau că avea nevoie de o formă de răsplată. Hristos a demonstrat iubirea și iertarea necondiționată a lui Dumnezeu prin moartea pe cruce „în timp ce eram încă păcătoși” Romani 5: 8. Moartea Fiului lui Dumnezeu a adus sfârșitul sistemului sacrificial, dar nu și al lucrării lui Hristos de revărsare a Duhului Său Penticostal, curățarea templelor noastre și locuirea în noi..

Uciderea mieilor de Paște a încetat odată cu răstignirea lui Hristos, **practic** ultimul Paște, pentru că Mielul lui Dumnezeu „care părea înjunghiat” apare înaintea tronului Tatălui (Apocalipsa 5: 6), oferind nu sângele mieilor sau caprelor, ci propriul Său sânge (viața perfectă) pentru noi. Sistemul tipic a

încetat. Acum Mielul Adevărat, care era mort, dar este în viață pentru totdeauna, este Paștele nostru; „Prin urmare, să ținem sărbătoarea cu pâinea nedospită a sincerității și adevărului” 1 Corinteni 5: 7,8. Nu mai ținem Paștele evreilor, ci urmăm exemplul lui Isus luând simbolurile și practicile Cinei Domnului la timpul stabilit al acestei adunări sfinte de primăvară - a 14-a zi a primei luni biblice.

În locul mielului tipic de Paște, avem acum Mielul antitipic. Cu toate acestea, semnificația Paștelui a eliberării din Egipt continuă în pomenirea morții lui Hristos (în același timp) în eliberarea noastră de păcat prin moartea Sa pe cruce ca Mielul lui Dumnezeu. De asemenea, trăiește în comemorarea legământului făcut de Dumnezeu cu Avraam în Geneza 15.

14. Sunt Umbre de Sărbători care se încheie cu Antitipul?

Umbră și substanță

Soluția la Coloseni 2:16 nu constă în încercarea de a apăra o interpretare plurală a sabatonului pentru a exclude Sabatul săptămânal al zilei a șaptea din lista lui Pavel. Problema se află într-o presupunere greșită despre trupul lui Hristos. Nu numai că cuvântul „zile” este furnizat în KJV, ci și cuvântul „este”. Mai degrabă decât „trupul este al lui Hristos”, formularea greacă este pur și simplu și mult mai clar „corpul lui Hristos.”

Coloseni 2:16 este citit în mod obișnuit ca „zile sfinte, luni noi și Sabate, care sunt umbre ale lucrurilor viitoare, **dar** substanța este Hristos”. Citind doar această porțiune a pasajului, se pare că conjuncția greacă „dar” contrastează umbrele cu substanța. Cu toate acestea, utilizarea grecului dar este predominant redată „în plus”, ceea ce indică expansiune, amplificare, mărire.

Nimeni să nu te judece deci

(cum?)

în mâncare și băutură, în ceea ce privește (sau, atunci când participă) sărbătoare, sau Luna Nouă sau Sabatele:

(ce fel?)

care sunt umbra lucrurilor care vor veni;

mai mult decât atât, trupul lui Hristos.

Să examinăm aceste două clauze dependente..

1. Clauza adverbială. Cum să nu fie judecați? În ceea ce privește zilele sfinte, zilele lunii noi și „sabatele”, toate acestea (cu excepția zilei ispășirii) erau cunoscute pentru „mâncarea și

băutura” lor. Acestea erau festivaluri comemorative ale evenimentelor din trecut și sărbători tipice ale împlinirilor viitoare.

2. Clauza adjectivală. Ce fel de zile au fost acestea?

***Sunt** o umbră a lucrurilor viitoare. Mai degrabă decât să-și fi pierdut semnificația, ele **sunt** încă o avanpremieră a lucrurilor și mai bune care vin, ceea ce demonstrează că umbra nu este în contrast cu realitatea.*

Când ne închinăm din ziua a 7-a Sabat până în Ultima Mare Zi, aceasta arată lumii cărui Dumnezeu îi slujim. Fiecare moment pe care îl luăm pentru a ne concentra asupra lui Hristos Stânca solidă și mișcările Sale prin sanctuar este un moment în care porțile iadului nu pot prevala împotriva noastră.

„Prin credință [Moise] a ținut Paștele și stropirea cu sânge” Evrei 11:28. El și toți copiii lui Israel în noaptea aceea au făcut ceea ce au făcut prin credință. Nu au pus sângele pe stâlpii ușii pentru că erau „sub lege”, ci pentru că aveau credință în Dumnezeul lui Israel, care îi adăpostise în mod miraculos de plăgile Egiptului. Egiptenii nu au avut credință în instrucțiunile lui Iehova care au fost sub legea Sa și au experimentat consecința ei mortală.

Gnosticii ascetici i-au condamnat pe creștini pentru că se bucurau de mesele de părtășie, rupeau pâinea, mâncau și beau împreună, se adunau săptămânal, lunar și anual, deoarece credeau în izolare, singurătate și lipsuri...

Pavel a spus: Să nu te condamne nimeni pentru că ai mâncat și ai băut. Nimeni să nu te condamne pentru că te-ai bucurat împreună de sărbători și sabate. Aceste lucruri sunt o umbră care ne leagă de trupul lui Hristos acum și de realitatea viitoare când sfinții se vor întâlni în fiecare lună la pomul vieții pentru rodul și închinarea lui Dumnezeu și a Mielului (Apocalipsa 22: 2)).

Pavel nu a spus, la aproape 30 de ani de la cruce, că sunt o umbră, dar sunt **încă** o umbră a lucrurilor viitoare. Grecul este prezent. Umbra nu este opusă realității, ci depinde de sursă. Toți vorbesc despre Acela care este plinătatea tuturor lucrurilor, care este „capul trupului, biserica” (Coloseni 1:18; 2: 10,19). Fiecare obiect din sanctuar este un simbol al Fiului lui Dumnezeu. Fiecare sărbătoare este o reamintire a ceea ce El a făcut, face și va realiza în curând!

Vechiul și Noul Testament

Una dintre problemele de bază referitoare la înțelegerea legii provine dintr-o înțelegere a modului în care Vechiul și Noul Testament se raportează unul la

altul. Mulți creștini contrastează Vechiul și Noul Testament ca lege față de har sau chiar fapte față de credință. În acest cadru Hristos este plasat în opoziție cu Moise ca să sugereze că Hristos îl înlocuiește pe Moise. Cu toate acestea, Biblia spune clar că Hristos a venit să împlinească legea și să o mărească. Matei 5:18; Isaia 42:21.

*"Căci dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut: căci el a scris despre mine. Dar dacă voi nu credeți în scrierile Sale, veți crede cuvintele Mele?"
Ioan 5:46,47*

Isus spune că El este expresia a ceea ce a scris Moise. Lui Moise i s-a dat rădăcina pe care Hristos avea să vină și să mărească și să aducă rodul în plinătatea sa. Deci Hristos nu este în contrast cu Moise, ci mai degrabă expresia completă a tot ceea ce este scris în lege și în profeți. Această schimbare în înțelegere poate fi reflectată în cuvintele lui Ioan:

"Căci legea a fost dată de Moise, dar harul și adevărul au venit de la Isus Hristos." Ioan 1:17

Relația dintre Moise și Hristos este exprimată de cuvântul oferit de traducători, **dar**. Acest lucru sugerează un contrast în opoziție. Cu toate acestea, contrastul este cu adevărat în mărirea a ceea ce scrisese Moise. Am putea folosi cuvântul și la fel de ușor pentru a crea o multiplicare a gândirii:

"Căci legea a fost dată de Moise, și harul și adevărul au venit prin Isus Hristos."

Cu o înțelegere corectă a legăturii legii cu Evanghelia, multe dificultăți presupuse sunt eliminate. Pentru mai multe informații despre acest subiect, descărcați cartea gratuită Călătorie credinței la fatheroflove.info.

Calea Ta este în Sanctuar

O modalitate simplă de a ști ce a fost reținut și ce a încetat la cruce este să privești sanctuarul.

Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini și mi s-a zis: „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. ² Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată, căci a fost dată neamurilor, care vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni.” Apoc. 11:1,2

Poporul lui Dumnezeu trebuie să măsoare templul și altarul și pe cei care se închină acolo. Dar curtea urma să fie lăsată deoparte. Aceasta înseamnă că sacrificiile, jertfele și spălările curții sunt lăsate în afara, dar lucrurile conținute în templul Locului Sfânt și Prea Sfânt au fost păstrate. Unde a fost păstrată

legea lui Moise? Nu era în curte, ci în Locul Preasfânt. Știind că slujirea Preasfântului Loc se aplică în special până în 1844 și mai departe și că Legea lui Moise locuia în Preasfințitul Loc, aceasta nu sugerează că legile și Hotărârile ar fi scrise și pe inimă în timpul slujirii în locul Preasfânt? Pentru un studiu mai detaliat al anului 1844, consultați lecțiile 16 și 16a de Adevăr pentru aceste vremuri la fatheroflove.info.

15. Ar trebui creștinii să țină sărbătorile astăzi?

Mulți creștini țin deja sărbători. Păstrează Crăciunul, Paștele, Sfântul Valentin, Halloween, urmat de Ziua Sfintilor. Unii observă 40 de zile de Post, Înălțare, Adormire și Advent. Apoi, sunt cele Doisprezece Zile ale Crăciunului, Adorația Magilor, Ziua Sfântului Patrick, Ziua Mamei Domnului, cunoscută și sub numele de Anul Nou, Ziua Neprihănitei Concepții, Miercurea Mare, Duminica Floriilor, Vinerea Mare, Duminica Rusaliilor, Duminica Trinității și Corpus Christi. Dar acestea nu sunt deloc menționate în Biblie și provin din origini discutabile. Daniel a vorbit despre o putere religio-politică care se va ridica și „se va gândi să schimbe vremurile și legile stabilite de [Dumnezeu]” (Daniel 7:25). Sau cum spune New Living Translation:

El îl va sfida pe Cel Prea Înalt și va asupra poporul sfânt al Celui Prea Înalt. El va încerca să schimbe festivalurile lor sacre și legile, și vor fi plasate sub controlul său pentru un timp, ori, și o jumătate de timp.

Și asta s-a întâmplat.:

"Nicăieri în Biblie nu găsim că Hristos sau apostolii au ordonat ca Sabatul să fie schimbat de sâmbătă în duminică. Avem porunca lui Dumnezeu dată lui Moise de a ține sfântă ziua de sabbat, care este a șaptea zi a săptămânii, sâmbătă. **Astăzi, majoritatea creștinilor păstrează duminica pentru că ne-a fost revelată de biserica din afara Bibliei.**" (*Catholic Virginian*, 3 octombrie 1947).

"Festivalul de duminică, ca toate celelalte festivaluri [non-biblice], a fost întotdeauna doar o rânduială umană." (Augustus Neander, *Istoria generală a religiei și bisericii creștine*, p. 186).

"... Biserica Catolică a abolit nu numai Sabatul, ci și toate celelalte [așa-numitele] Festivaluri evreiești." (Episcopul T. Enright, *Scrisoare*, 26 aprilie 1902).

Sărbătorile menționate în Biblie fac parte din legi, precepte și cerințe sau sunt incluse în tipuri? Se pare că erau ordonanțe incluse în lege.

*Să țineți **Sărbătoarea Azimilor**, căci chiar în ziua aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca **o lege veșnică** pentru urmașii voștri...” Exod 12:17*

Perenitatea păstrării acestei rânduiei veșnice „de-a lungul generațiilor voastre” se aplică atât Sabatului zilei a șaptea, cât și sărbătorilor anuale ale Domnului. Ambele sunt impuse cu același limbaj perpetuu de-a lungul generațiilor voastre.

Sabaturile Domnului

*“Adevărat sabaturile mele veți ține: pentru că este un semn între mine și voi **de-a lungul generațiilor voastre...** Șase zile se pot lucra; dar în al șaptelea este sabatul odihnei, sfânt domnului... să țină sabatul, să respecte sabatul **de-a lungul generațiilor lor**, pentru un legământ **perpetuu.**” Ex 31:13, 15, 16.*

Sabaturile lui Dumnezeu trebuie să fie un semn pe mână și pe frunte.

*“Să-ți fie **ca un semn pe mână** și ca un semn de aducere-aminte **pe frunte**, între ochii tăi, pentru ca **Legea Domnului să fie totdeauna în gura ta**; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt. ¹⁰**Să ții porunca aceasta la vremea hotărâtă, din an în an.**” Exod 13:9,10.*

Această ordonanță este sărbătoarea Azimilor. Cele trei versete imediat anterioare acestor două confirmă acest lucru:

*Timp de șapte zile, să mănânci azimi, și în ziua a șaptea, să fie **o sărbătoare în cinstea Domnului.** ⁷În timpul celor șapte zile, să mâncați azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale. ⁸Să spui atunci fiului tău: ‘Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieșit din Egipt.’. Exodus 13:6-8*

Cei care se închină fiarei și imaginii sale vor primi un semn în frunte sau în mână (Apocalipsa 14: 9); cei care se închină Tatălui și chipul Său vor fi sigilați cu un semn pe frunte și pe mână - vor avea numele (caracterul) Tatălui în frunte (Apocalipsa 14: 1); și numele lui Isus, „noul Său nume” scris pe ele (Apocalipsa 3:12); poate pe mâna lor, așa cum El ne-a gravat pe palmele propriilor Sale mâini (Isaia 49:16).

Sărbătorile Domnului

La fel ca Sabatul săptămânal, sărbătorile cu Sabatele lor anuale erau poruncite să fie ținute „de-a lungul generațiilor voastre” și erau numite rânduiei și legi.

Ex 12:14 **Paștele:** "o sărbătoare către Domnul pe tot parcursul
Generații... o ordonanță pentru totdeauna."

Ex 12:17 **Sărbătoarea pâinii nedospite (Azimile):** „în generațiile voastre o
ordonanță pentru totdeauna."

Lev 23:14 și „o lege eternă în toate generațiile voastre în toate
locuințele voastre.."

Lev 23:21 Rusaliile: „o lege pentru totdeauna în toate locuințele voastre
de-a lungul generațiilor voastre."

Lev 23:31 Ziua Ispășirii: „o lege pentru totdeauna în toate generațiile în toate
locuințele voastre.."

Deși înțelegem că „pentru totdeauna” poate însemna „numai cât durează
ceva” (cf. 1 Samuel 1:22, 28), trebuie să fim atenți în modul în care aplicăm
acest lucru selectiv acelor lucruri care îi aparțin lui Dumnezeu. Sărbătorile
Domnului, Sabatele Domnului, Paștele Domnului sunt descrise cu același
limbaj de durată ca Sabatele Sale, statutele și judecățile Sale (Levitic 23: 2-5
37,38; Ezechiel 20: 11- 13, 18-20).

Destul de sigur, pâinea nedospită a continuat să fie luată în respectarea Cinei
Domnului chiar și astăzi. Cel puțin am perpetuat simbolul așa cum a instruit
Hristos.

Isus le-a păstrat

*După aceasta a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a dus la Ierusalim.
Ioan 5:1.*

*După ce s-au suit frații Lui la praznic, S-a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe
ascuns. Ioan 7:10.*

Pavel le-a păstrat.

*“Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără
aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit. ⁸ Să prăznuim dar praznicul
nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele
curăției și adevărului.” 1 Corinteni 5:7,8.*

În Fapte 18 Pavel a rămas un an și jumătate în Corint, unde „a argumentat în
sinagogă în fiecare Sabat”, convingând evreei și grecii că Isus este Hristosul.
Păzitorii Sabatului folosesc acest pasaj ca dovadă importantă că Pavel a
continuat să se închine în a șaptea zi, ani după ce Hristos a murit pe cruce,
demonstrând astfel perpetuitatea celor Zece Porunci și respectarea Sabatului
de către apostoli în Noul Testament. Același capitol este, de asemenea, citat
ca dovadă că Pavel nu a ținut sărbătorile anuale, deoarece a rămas în Corint
mai mult de un an întreg, fără să se menționeze că el observă vreunul dintre

sărbătorile desemnate și faptul că el nu era în Ierusalim unde toate sărbătorile erau ținute de evrei.

Dar Pavel nu a ținut întotdeauna sărbătorile în Ierusalim. La ieșirea din Corint a spus: „Trebuie să țin cu siguranță această sărbătoare care vine în Ierusalim” Fapte 18:21. Totuși, de când a aflat despre un complot al evreilor pentru asasinarea sa (Fapte 20: 3,16), el și-a schimbat cursul și a trecut prin Macedonia, iar în Filipi a ținut Paștele și „zilele azimilor” împreună cu convertiții săi dintre neamuri neamuri (Fapte 20: 6). De acolo el „s-a grăbit, să fie la Ierusalim ziua Rusaliilor dacă i-a fost cu putință” (versetul 16). Pavel nu numai că a vrut să fie în Ierusalim pentru Paște pentru a se întâlni cu conașionalii săi evrei, dar dușmanii lui au vrut ca el să fie acolo pentru a-i putea lua viața. Astfel, el și-a schimbat traseul și a planificat în schimb să fie la Rusalii. Dar a păstrat Paștele, chiar dacă nu era la Ierusalim. De fapt, acest lucru este conform cu cuvântul Scripturii:

Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta și veți zice: ‘Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!’ ... Căci de la răsăritul soarelui până la asfințit, Numele Meu este mare între neamuri și pretutindeni se arde tămâie în cinstea Numelui Meu și se aduc daruri de mâncare curate, căci mare este Numele Meu între neamuri, zice Domnul oștirilor. Maleahi 1:5,11.

„Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. ²⁴ Dumnezeu este Duh, și cine se închină Lui trebuie să l se închine în duh și în adevăr.”. Ioan 4:21,23,24.

Levitic 23: 3 spune că trebuie să respectăm Sabatul „în toate locuințele tale”, adică „oriunde ai locui”. Acest lucru este același pentru toate sărbătorile (vezi, Levitic 23:14, 21, 31).

Pavel și-a deturnat cursul prin Macedonia și a rămas la Filipi pentru Paște. Filipenii au fost convertiții lui Pavel dintre neamuri. Dacă ar fi învățat că sărbătorile erau acum desființate, nu avea niciun motiv să țină Paștele cu convertiții neamurilor; nu erau conașionalii lui evrei și erau deja creștini. De ce ar fi observat Paștele dacă ar fi fost printre rituri pe care le spunea evreilor că acum sunt eliberați de a le păstra? A petrecut toate cele opt zile ale sărbătorii cu ei. De ce nu doar câteva zile și să continue? Se pare că el a onorat întreaga durată a sărbătorii interzise, inclusiv Sabatul final în ziua a opta.

Primii creștini le-au păstrat

În secolele al II-lea până la al IV-lea d.Hr. a apărut o dispută cu privire la momentul sărbătoririi Paștelui. În 195 d.Hr., Policrat dezvăluie că el și alții dinaintea lui, inclusiv apostolii Ioan și Filip, au continuat să țină Paștele în ziua a 14-a a primei luni ebraice cu mult timp după moartea lui Iisus și înălțare lui la cer.:

„De aceea, păstrăm ziua în mod constant, nici adăugând, nici luând, pentru că în Asia (Minor) marii luminatori care dorm acum, vor învia în ziua venirii Domnului, când va veni cu slavă din ceruri și va căuta pe toți Sfintii. Aceștia erau **Phillip** ... și două dintre fiicele sale ... Există, de asemenea, Ioan care zăcea pe sânul Domnului ... Și există și Policarp la Smirna, atât episcop, cât și martir, și Thraseas, ambii episcopi și martiri, din Eumeneea ... [Și] Sagaris, ... Papirius, ... și Melito ... **toți aceștia au ținut a paisprezecea zi a Paștelui conform Evangheliei, fără să se abată niciodată**, ci urmând după regula credinței. Și eu, Policrate, cel mai mic dintre voi, **trăiesc conform tradiției rudelor mele**, iar pe unii i-am urmat. Căci șapte din familia mea erau episcopi și eu sunt al optulea, **iar rudele mele au păstrat întotdeauna ziua în care oamenii au scos drojdia afară din casele lor**. De aceea, fraților, eu, care am trăit șazece și cinci de ani în Domnul și am vorbit cu frații din toate țările și am studiat toată Sfânta Scriptură, nu mă tem de amenințări, pentru că au spus, cei care erau mai mari decât mine: „Este mai bine să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni. ” (Eusebius, Istoria Bisericii, Cartea V, Capitolul 24; Părinți niceni și post-niceni, seria a doua, volum 1).

Deși el menționează „tradiția rudelor mele”, observați că nu spune că tradiția a fost motivul păstrării celui de-al 14-lea, ci că „au păstrat ziua a paisprezecea a Paștelui conform Evangheliei.”

„Peste tot, în special în estul Imperiului Roman, au existat creștini evrei al căror mod de viață exterior nu a fost semnificativ diferit de cel al evreilor ... **Ei au respectat încă sărbătoarea Paștelui, Rusaliilor și Corturilor ... pentru a păstra Sabatul săptămânal și reglementările mozaice referitoare la alimente**. Potrivit unor cercetători, aceștia trebuie să fi fost atât de puternici încât până la căderea Ierusalimului în anul 70 d.Hr. au fost elementul dominant în mișcarea creștină”. (W.D. Davies, Paul și creștinismul evreiesc, p. 72).

Prima confesiune creștină - valdezii le-au păstrat

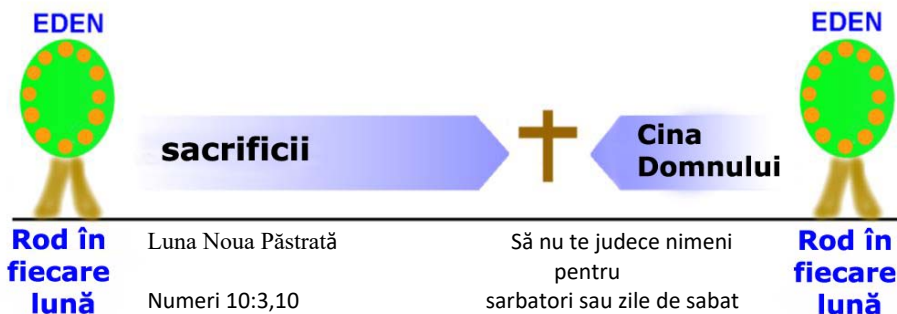
„Catolicii au petrecut, de asemenea, o perioadă foarte lungă de timp încercând să pretindă că acești oameni [păstrătorii Sabatului] nu au o istorie continuă și că sunt aberații locale în timp și spațiu ale unei minți iudaice specifice și eretice îndoite Evrei și catolici, ortodocșii și protestanții au încercat cu toții să pretindă că nu a existat o biserică sabatariană continuă și îndelungată. [Dar faptul că valdenii erau] O biserică non-trinitară care

păstrau Sabatul, care păstrează sărbătorile și legile alimentare și celelalte legi non-sacrificiale din Vechiul Testament și învățăturile lui Hristos din Noul Testament încă din timpul apostolilor și Biserica NT este o jenă [față de pretențiile lor false].” (Editor’s Forward, The Sabbatarrians in Transylvania, de Samuel Kohn, 1998 p. 3)

16. Vom păstra sărbătorile în cer sau pe noul pământ?

În fiecare lună vom mânca din fructul pomului vieții când de la o lună nouă la alta vom veni cu toții să ne închinăm în fața Creatorului nostru:

Căci după cum cerurile cele noi și pământul cel nou pe care le voi face vor dăinui înaintea Mea – zice Domnul – așa vor dăinui și sămânța voastră și numele vostru.²³ În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul...” Isaia 66:22,23

Pomul vieții pe noul pământ va da „roada ei în fiecare lună” și ar fi făcut-o în Eden înainte de toamnă. Lunile noi, ca și Sabatul săptămânal, au fost întotdeauna păstrate și vor fi păstrate în continuare.

Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.² În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună (luna nouă); și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor. Apoc. 22:1,2

După ce a descris distrugerea celor răi care „vin împotriva Ierusalimului” corespunzătoare adunării lui Gog și Magog pentru a impregura Orașul Sfânt în Apocalipsa 20. Zaharia 14:16 spune:

Și se va întâmpla că fiecare care a mai rămas din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului va urca de la an la an pentru a se închina regelui, Domnul oștirilor, și pentru a păstra sărbătoarea corturilor.

Când a sosit ceasul, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli. ¹⁵ El le-a zis: „Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea; ¹⁶ căci vă spun că, de acum încolo, nu le voi mai mânca **până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.**” ¹⁷ Și a luat un pahar, a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: „Luați paharul acesta și împărțiți-l între voi, ¹⁸ pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.” Luca 22:14-18.

Astfel, pe lângă Sabatul săptămânal, cel puțin alte două sărbători, prima și ultima dintre cele șapte convocări sfinte anuale, Paștele și Corturile, sunt descrise în contextul noului pământ.

Toți din întreaga lume participă la diferite adunări; petreceri de aniversare, înmormântări, absolviri, nunți și aniversări. Chiar și grupurile religioase de pe tot pământul participă la adunări, cum ar fi slujbele bisericești săptămânale, botezurile, comuniunile și slujbele anuale de Crăciun și Paște etc. Lista continuă și continuă.

Dar te-ai gândit vreodată că Dumnezeu a conturat adunări specifice în cuvântul Său? În Vechiul Testament, aceste adunări sacre erau numite moédim, ceea ce înseamnă pur și simplu „Vremurile numite”, „Festivități” sau „Sărbători” (Levitic 23). În Noul Testament, aceleași adunări sunt numite „Timpurile de reîmprospătare” (Fapte 3:19).

De-a lungul istoriei au apărut diferite întrebări referitoare la aceste adunări. În zilele lui Isus și ale apostolilor Săi, întrebarea era „Cum” le respectăm pe bună dreptate? În primele secole d.Hr. întrebarea era „Când” le observăm? Cu toate acestea, în aceste zile moderne, întrebarea este „Dacă” ar trebui să le respectăm. Și întrucât ne întrebăm „dacă”, atunci trebuie să ne întrebăm și „cum” și „când”. Dar niciunul dintre răspunsurile la aceste întrebări nu va conta dacă nu știm „pe cine” venerăm sau „de ce.”

*“Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. ²⁵ **Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei,** ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”*
~ Evrei 10:24,25 ~

tatăliubirii.com